

hiên lạc

Tiếng nói của Hướng Đạo Trưởng Niên
Nhóm Tinh Thần B.P. thực hiện

Bộ mới - Số 31
Phát hành tháng 06-1999

BẢN TIN LIÊN LẠC

TIẾNG NÓI CỦA PHONG TRÀO
HƯƠNG ĐẠO TRƯỞNG NIÊN VIỆT NAM

BAN SÁNG LẬP :

Lê Văn Ba
Phan Như Ngân
Trần Văn Thao

BAN PHỤ TRÁCH :

Hoàng Ngọc Châu
Trần Trung Hợp
Nguyễn Đức Phúc
Phạm Văn Thiết
Nguyễn Văn Tĩnh
Lê Thọ
Nguyễn Trung Thoại
Trần Minh Thường
Mai Xuân Tý (Con)

Liên Lạc phát hành mỗi năm 4 số :
XUÂN, HẠ, THU, ĐÔNG

Bài vở, thư từ xin gửi về
NGUYỄN TRUNG THOẠI
6362 Westbury, Montreal
P.Q. H3W-2X3 Canada
D.T. (514) 739-4000

Hình Bìa

Tr. Lê-Thị-Trúc (Sỏi Yâu Rừng) Úc-Châu
đang trao giải thưởng cho em Vi-Bình

MỘT LỜI XIN

Trang Châu

Liên Lạc Trang-Châu là bút hiệu của Tr. Lê-Văn-Châu, một thiếu-sinh của Đoàn Nguyễn-Trường-Tộ (Huế) thời thập-niên 1950 - 60 mà Thiếu-trưởng là Tr. Lê-Thúc-Vĩnh

*Lin em
Khi nói tiếng xù người
Đừng quên lời xù mẹ
Nhìn giàu sang quê họ
Nhớ cảnh khó quê cha*

*Lin em
Khi sống ở đất hiền
Đừng quên người biển cả
Trên giường hồng em ở
Hãy nhớ kẻ lênh đênh*

*Lin em
Nơi thời đồng tiết giá
Đừng quên chúng ta có mặt trời
Rực rỡ trên quê hương
Trong giòng máu*

*Lin em
Hãy nhớ và hãy nhớ
Những bàn tay siết chặt hôm nay
Là bởi những gì hôm qua đã mất
Và cho những gì sẽ thấy ở ngày mai*

Sổ Tay Mùa Hè

Liên-lạc số Mùa Hè năm nay xin hân hạnh được đón chào Quý Trường Nữ. Từ trước tới nay, Liên-lạc thường nói chung cả Nam lẫn Nữ, nhưng lần này từ tờ bì cho đến các thành tích, hình ảnh bên trong, Liên-lạc xin dành ưu-tiên cho Nữ-giỏi.

Có một điều, chúng tôi xin nhận lỗi trước là chúng tôi còn rất nhiều thiếu sót, vì sự kém quảng giao nên ít được biết nhiều các sinh hoạt của các Trường Nữ, có một số Trường chúng tôi được quen biết, nhưng lại không có đủ hình ảnh để đăng vào sổ Liên-lạc này, và có Trường có hình ảnh, nhưng chúng tôi không được biết hết các thành tích Hưởng đạo.

Phần đông những Trường nêu ra trong sổ này là do chúng tôi đã được may mắn gặp trong 6 cuộc Họp Bạn thẳng Tiến, nhất là những tấm hình thu nhận được.

Có những Trường mà chúng tôi vô cùng khâm phục về tinh thần cũng như sự chu đáo trong các kỳ Trại Họp Bạn 5 và 6, chúng tôi muốn nói đến Tr. Lê-Thị-Trúc (ở ngoài hình bì), một Ngôi sao mới đang lên từ TT5, làm Phó Trại-trưởng Trại Họp bạn TT6 đó là Tr. Phạm-Ngọc Quế-Chi hiện là Ủy-viên Kiểm-soát Tài-chánh HĐTU/HĐVN, Đại-diện H.Đ Miền Đông Hoa Kỳ, một Trường khác mà lúc thanh-xuân đã làm Akéla ở Phan-Thiết, nay tuổi đã xấp xỉ bát tuần, nhưng không biết từ chối sinh hoạt nào mà anh chị em H.Đ. cần đến, chúng tôi muốn nhắc đến Tr. Hồ-Tiểu-Sinh (tức chị Lâm-Tô-Bông) với tên quen thuộc là Vịt Nước Vui vẻ, một nhân vật quan trọng của Xóm Trường-niên Montréal..

Đặc biệt ở Hoa-kỳ, nơi có lắm nhân tài : Nào là Tr. Bạch-Bích, một thời là Ủy-viên Đặc-trách Nữ HĐVN của HĐTU ; nào là Tr. Phan Nguyệt-Minh, nào là Tr. Nguyễn-thị Xuân-Lan, nào là Tr. Đoàn-thị-Liên, nào là Tr. Bạch Thu-Hà, riêng Tr. Đào Diệp-Hương vừa đây đã tham gia trong Phái-đoàn của Liên-hội HĐ Pháp tham dự Trại H.B.T.G. tại Chile, nào là Tr. Lê-Thị-Lan đang ... thai nghén Nội-San Trường của HĐTU. v.v..Cũng ở Hoa-kỳ, ngoài những Trường đang cầm quân tên tuổi lẫy lừng, bên cạnh đó cũng có một số Trường "Một Thời Vang Bóng" như Tr. Vũ-Ngọc-Ly, tuy chỉ giữ nhiệm vụ khiêm nhường như Phó Xóm Chuối (Merkel), nhưng có tiếng nói lớn của cả Làng Tân-Hương. Mời gọi các Bà, các Cô trong Làng viết bài, người thì nói : "sẽ xin cố gắng" hoặc : "Xa quê hương lâu quá rồi, viết dở lắm". Tuy nhiên, chúng tôi biết rằng Làng này có lắm nhân tài, trong đó có một Trường, gốc là Nhà Giáo, ở Brossard, kín cổng cao tường lắm.

Ở Úc-châu thì Liên-lạc có bài đăng về các Trường Nữ (Chuyện tử miệt dưới) của Vác Ngà Voi đã nói nhiều, nhưng ở đây, Liên-lạc xin nhấn mạnh đến Tr. Phi-Lai : một người Mẹ tận tụy lo cho con ăn học thành đạt, một Bà Trường hết lòng với các Sói (mà chúng tôi thấy tận mắt trong đêm lửa trại kỳ TT5 ở Sydney), và cũng con người này đã hết sức lo cho Phu-quân chu toàn mọi nhiệm vụ. Có một điểm chúng tôi thắc mắc hoài là tại sao Tr. Phi-Lai có thân hình đầy đặn mà lại mang tên "Công", trong khi đáng phu-quân thì đáng người nho nhã lại mang tên "Voi" ? Chắc Hội-đồng Rừng có dụng ý chi đây!

Ở Canada ngoài Tr. Vịt Nước Vui vẻ là Bà Trùm của Xóm Montréal, còn có Tr. Dương-thị Kim-Sơn, Trường Chi-nánh Canada, Tr. Vũ Thủy-Lan nắm vững chìa khoá của Xóm Ottawa, trước đây có Tr. Hà Đổ-Quyên nay đã chuyển về Ca-li.

Ở Âu-châu, có nhiều Trường rất có tài mà chúng tôi được chứng kiến trong kỳ Trại Họp bạn Thăng tiến I ở Jambville (Pháp 1985), nay dần dần vắng bóng, chỉ còn hai Trường Phương-Tuý và Nguyễn-thị-Huệ là đang còn cầm quân xông pha trận tiền. Ngoài ra có thêm Tr. Triệu Lệ-Nga, một Trường kỳ-cựu, với tay làm Chủ-bút Đặc-san Dẫn Thân tận bên Hoa kỳ.

Đây là lần đầu tiên, Liên-lạc là Bản Tin (hay là tờ báo cũng vậy) Hưởng-đạo ở Hải-ngoại đặt chủ đề về các Trường Nữ, (và hy vọng không phải là lần cuối cùng), vì nếu các Trường (Nữ) sung sức, làm cho các đấng lièn ông biết tay thì Liên-lạc sẵn sàng đón nhận các thành tích và mong các Trường còn viết dài dài, thì Liên-lạc còn hân hạnh nhận đăng mãi mãi ...

Tại sao chúng tôi đặc biệt đề cao nữ giới ? Thú thật, nếu không có các Chị thì giới nam nhi chẳng làm nên cơm cháo gì, đó là nói trong gia đình Hưởng-đạo mà nghe với nhau cho vui, chủ bên ngoài thì xin hãy nghe Sói Con Đã Già, tức nhà văn Trà Lũ viết : Tháng năm năm ngoái, Trường Đại-học Colorado ở Hoa kỳ, tổ chức ba ngày hội thảo để bàn về tiểu-thuyết Kim-Dung. Có một hội-thảo-viên đã nêu lên nhận xét sau đây về toàn bộ các tác phẩm của Kim-Dung : "Tác giả viết về phái nữ bao giờ cũng tốt đẹp và hay hơn là viết về phái Nam". Nhà văn Kim-Dung có mặt trong buổi hội-thảo đã đáp lại : "Tôi xin thưa, tôi viết về phái nữ hay hơn phái nam vì tôi sùng bái phái nữ. Tôi cảm thấy họ thông minh hơn tôi và cũng đạo đức hơn tôi. Phái nữ chú trọng tới tình yêu, chú trọng đến chồng con và gia đình. ít chú trọng đến đời sống phức tạp bên ngoài như danh lợi, giàu sang.." Báo chí cho biết là khi nghe lời phát biểu này thì cả hội-trưởng đều cười ồm ồm và đứng dậy vỗ tay rất lâu.

Sau hết, Chúng tôi xin chúc các Trường Nữ cũng như Nam (đề huề) một mùa hè thật vui và nhiều ý nghĩa ❁

Nhìn lại màu khăn

Hà Đỗ Xuyên

Trước đây, nhân dịp du ngoạn bên Pháp, tôi đã có cơ hội được viếng thăm một trại hè của các Hướng-đạo-sinh Việt Nam sinh sống ở Paris. Trại cắm bên một con suối trong vùng phụ cận thành phố Ánh Sáng, do các anh Nghiêm Văn Thạch, Đỗ Đăng Di và một số các trưởng khác điều khiển.

Nhìn những mái lều lấp ló trong bóng cây, những bếp lửa ngoài trời và các thiếu sinh, sói con lảng xăng sinh hoạt, tôi tưởng như mình đang thăm một khu trại Hướng-đạo ở Trảng Bom hoặc suối Lồ Ô. Những kỷ niệm trại ở rừng cao-xu Thủ Đức, ở Lái-Thiêu, Mỹ-Tho . . . tuôn tràn trong trí tưởng. Và kìa, sao lại có cả các nữ thiếu sinh đeo khăn quàng y hết màu khăn liên-đoàn cũ ? Các em cũng mặc “jupe” xanh đậm, áo xanh nhạt, khăn quàng màu lam viền xanh lơ, y như đồng phục của thiếu đoàn Hát Giang ở Sài-gòn. Tôi ngần ngừ hồi tưởng những tháng ngày hoạt động với các bạn trong Toán Hát Giang rồi cùng nhau lập đoàn Nữ Thiếu Hát Giang để các tráng sinh thay nhau phụ tá cho đoàn trưởng .

Toán Hát Giang tách ra từ Toán Bùi Thị Xuân năm 1961 khi nhân số quá thặng dư. Toán Bùi Thị Xuân đầu tiên (1959) do chị Phạm Thị Thân làm toán trưởng, và chị Trần Thị Mai làm phó. Khi số các tráng sinh quá đông, tôi và Nguyễn Thị Thu đã lập Toán Hát Giang để cùng sinh hoạt trong tráng đoàn Mê Linh với các toán Thanh Quan, Lê Chân. Bốn toán gồm các nữ tráng, đa số là sinh viên học sinh nên hoạt động rất hăng hái. Thời chị Mai-Liệu (Trần Bạch Bích) làm Tráng trưởng, có kỳ chúng tôi đi trại trong rừng sâu vùng Bảo-Lộc. Lều cắm trên sàn gỗ cao, phải leo thang lên mới vào lều được, để phòng thú dữ. Khu xuất du thì mất trước mắt sau kéo vạt nó chui vào tay áo. Cùng với Đạo Hoa-Lư của Hội Nam Hướng-đạo, chúng tôi đã sống với thiên

nhiên, hưởng những buổi lửa trại “bập bùng trong đêm thâu”, đúng như bài hát Trương Hoàng-Quý đã diễn tả. Đó cũng là lần ra khỏi Sài-gòn đầu tiên của chúng tôi. Cảnh núi đồi trùng điệp, những vườn trà chiếm cả một quả đồi, những khúc suối Da-Hòa nước chảy xiết trên đá tảng trắng xanh . . . thực là thần tiên thơ mộng. Anh Mai-Liệu với cái ống vớ muôn thuở, chị Bạch Bích với giọng hát như chuông đồng, Trịnh Thúy Nga của Toán Thanh Quan, Bích toán Lê-Chân, Chi và Nga toán Bùi Thị Xuân, v.v. . . mỗi người một vẻ, thoáng đó đã mười mấy hai chục năm rồi.

Thiếu đoàn Hát Giang được thành lập khi các tráng sinh Hát Giang đã có khả năng làm trưởng. Lê Thị Dung lãnh trách nhiệm đoàn trưởng, các tráng-sinh Phạm Mộng Vân, Lê Thị Man, Hồ Thị Thanh Lam, Vũ Anh Thu, Chu Thị Kim Hằng, v.v. . . thay nhau phụ tá. Tôi còn nhớ buổi họp đầu tiên, các em thiếu nữ mới vào đoàn còn rất e thẹn, nhưng đã cố gắng theo gương các thiếu sinh trong đội kiêu mẫu, ra trước đoàn tự giới thiệu mình. Và nói lý do tại sao em gia nhập Hướng-đạo. Những buổi họp ở Sở Thú, Vườn Tao-Đàn, những kỳ trại ngắn, trại dài v.v. . . nay đã mỗi người một ngả. Thanh Lam kém may mắn cùng các con đã bị tử nạn khi vượt biển. Mộng Vân đang phấn đấu từng ngày nuôi con với hoàn cảnh cùng khổ ở Việt-Nam. Anh Thu đang vất vả hội nhập vào đời sống Mỹ ở California. Kim Hằng cùng con mới từ Việt Nam qua đoàn tụ với chồng ở Montréal. Lê Dung ra tay điều khiển một tiệm ăn ngon, 3 sao ở Paris, v.v. . .

Tôi miên man với kỷ niệm, chợt giật mình khi một Nữ Trưởng nghiêm chào kiêu Hướng-đạo. Đáp lễ rồi, tôi được giới thiệu : Đây là em P. . .,đoàn trưởng Nữ Thiếu Hát Giang ! Tôi tưởng mình nghe lầm, nhưng quả khu trại này là của Đoàn Nữ Thiếu Hát Giang thật. Lá cờ đoàn có thêu tên HÁT GIANG khiến tôi bồi hồi xúc động : “Em cho biết tại sao em lại chọn tên đoàn là Hát Giang ?”

-Thưa, vì hồi ở Saigon, đoàn em tên như vậy”.

Tôi ngần người, và mừng vui hết cỡ, hỏi thăm em thì được biết rằng em vào đoàn sau này,

khi tôi đã nghỉ hoạt động, nên hai chị em không biết nhau. Cô bé lém lỉnh thêm : “Em có đọc đoàn phả, nhớ có nhắc tên chị Quyên là một trong các trưởng đầu tiên. Không biết có phải chị không ?” Ôi, thật là “tha hương ngộ cố tri”. Giữa đất Pháp mà chúng tôi còn có duyên gặp lại nhau.

Màu khăn HÁT GIANG ấy, như các sinh hoạt Hưởng đạo khác, đã như những sợi giây vô hình gắn bó và trao truyền, từ thế-hệ này sang thế-hệ khác, tình thân yêu truyền thống trong đại gia đình Hưởng đạo, từ khi Huân tước Baden Powell sáng lập ra Phong trào.

Hiện nay, tại được phòng ở Montréal, tôi có một người khách hàng rất đặc biệt. Đó là Cụ Clifford Powell, cháu của B.P. Cụ Clifford năm nay đã 80 tuổi nhưng còn rất mạnh khỏe và linh hoạt. Khi biết tôi cũng đã hoạt động trong phong trào Hưởng đạo, ông Cụ thường xuyên ghé thăm và hỏi han về các đoàn Hưởng đạo Việt Nam. Cụ không dấu được nỗi vui mừng khi biết ông Cụ đã trao cho bao thế hệ thanh niên phương thức sinh hoạt thích-hợp với nhiều địa phương đến thế.

Hà Đỗ Quyên (Montréal)

LÂM THỊ MỸ DẠ nếu mẹ là

*Nếu mẹ bỗng tan thành ánh trăng
thì con ơi con hãy là đồng lúa
ánh trăng mượn man đồng lúa rì rào
mẹ con mình cùng hát
những bài ca không lời đắm hương*

*Nếu mẹ bỗng biến thành đồng cỏ
thì con ơi, con hãy là một con bê con
đồng cỏ mẹ mênh mông tơ non
cho con tha hồ ăn, tha hồ bay nhảy*

*Nếu mẹ bỗng chảy thành dòng sông
thì con ơi, con hãy là ánh sáng
bởi những dòng sông trong đêm buồn lắm
mẹ sợ những con thuyền ngủ yên*

*Nếu mẹ bỗng hóa thành cánh bướm
thì con ơi, con hãy là ngọn gió
mẹ con mình đi khắp bốn phương
thấm hết bao mặn mòi, ngọt mát của nhân gian*

*Nếu mẹ là...
thời mẹ ơi, mẹ đừng là gì nữa
con muốn mẹ là mẹ mãi thôi
để con được ngồi
trong hai vòng tay mát êm của mẹ*

LÂM THỊ MỸ DẠ
(Huế)

Akela Vjết Nước Vui vẽ (người thứ 3, từ trái qua) đang cùng với các Akela Úc-châu hăng say tập dượt các bài ca để trình diễn đêm Văn nghệ .

Từ trái sang phải Các Trường : Bạch Thu-Hà (Cali) Tr. Kim-Sơn (Canada), Tr. Phương-Tuý (Pháp), Nguyệt-Minh (Texas), Chị Xuân-Tý và Tường-Vy (Canada). Hai vị sau cùng này là Trường "Hàm"

Tr. Nguyễn-thị-Huệ
oai phong lẫm liệt.

Tr. Trần Bạch-Bích
Trầm ngâm suy nghĩ.

Tr. Vũ-Ngọc-Ly (Xóm Chuối)
Vui tươi Hoạt náo

Các Trường : Đoàn-thị-Liên, Kim-Sơn, Xuân-Lan và Tường-Vy đang chấp tay : "Đứng trước cơm canh giờ này ..." (Không thấy cơm canh mô cà, chỉ thấy thịt bíp tết Căng-gu-ru và nước dừa trái) .

HỘI ĐỘI SINH HOẠT HỘI TỈNH GI?

Liên Lạc : Đáp lời mời gọi của chúng tôi, hôm nay bạn Ly-Lan, một độc-giả yêu thích Hướng-đạo gửi bài hưởng ứng. Đây là bài thứ tư trong chủ-đề nêu trên. Nội dung nhắc đến văn-hóa và truyền-thống Việt-Nam và những ưu-tư của giới trẻ Việt sinh sống ở nước ngoài.

<< . . . *Đừng sợ các thế-hệ trẻ Việt sinh trưởng và lớn lên ở quê người chối bỏ quê hương, quên đi cội nguồn. Cái chính là "thế-hệ đi trước" công thức dướng gió để chuyển sóng ngầm vỗ vào bờ hay không. Không có đợt sóng nào cao bằng đợt sóng nào cả; vì thế đừng đòi hỏi thế-hệ sau tán đồng mọi giá trị văn-hóa của thế-hệ trước . . . >>*

Tuổi trẻ nào dù sinh trưởng ở xứ người dù lìa xa quê hương vẫn tự nhủ rồi sẽ quay về với dân tộc, với Quê-hương của mình. Câu hỏi là phải tìm đường về như thế nào thôi.

1.- Văn-hóa và sự sinh-tồn hội nhập trong một cộng-đồng

Sự sinh tồn trong nhóm dựa vào việc phát triển ngôn ngữ chung nhóm, hay đoàn thể đạt hiệu quả giao tiếp với các thành viên trong nhóm; việc phát triển tiêu chuẩn để phân định ranh giới của nhóm đối với những cộng đồng người khác; việc phát triển những luật lệ để điều hành, dung hòa, khen phạt những thành viên trong nhóm việc xây dựng lý tưởng hay niềm tin trong nhóm.

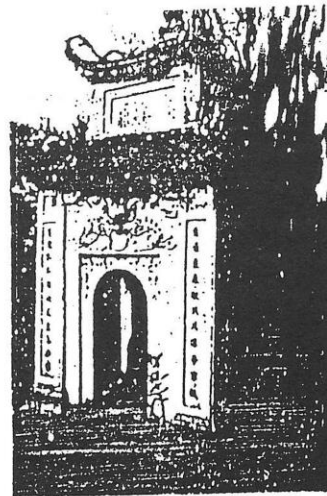
2.- Văn hóa và sự thích ứng của cá thể đối với môi trường bên ngoài.

Văn hóa giảm thiểu nỗi lo lắng khi con người đối mặt với những điều bất định, vượt quá sự nhận biết. Trong một điều kiện mới hay bất ổn, hoặc khi các dữ liệu ập tới, con người không rõ cần nắm dữ-liệu nào, loại bỏ dữ-liệu nào thì văn hóa được dùng như một màn lọc hay thấu kính

giúp ta tập trung vào và lĩnh hội được phần thích đáng của môi-trường bên ngoài

Nước Việt ta nằm bên cạnh nền văn-hóa Hán to lớn sừng sững, nó tỏa bóng rợp xuống những vùng đất phụ cận, cụ thể đây là vùng Đông Á suốt thời Cổ Đại lẫn Trung Đại.

Thêm nữa, trên con đường Nam tiến, ta có dịp

gặp gỡ với ảnh hưởng nền văn hóa Ấn-Độ cũng như văn hóa vùng Đông-Nam-Á. Đến thời Cận Hiện-Đại, nước Việt ta lại tiếp xúc với văn hóa Âu Mỹ năng động và lạ lẫm trong mắt nhìn quen thuộc với Đông-phương

từ ngàn đời. Người ở ngoài khi bước vào những khu rừng đại ngàn này, thường dễ bị choáng ngợp trước các đại-thụ mà quên đi (hay xem thường) những bông hoa đẹp khác ở nội cỏ vây quanh. Hoặc người ở trong quay lưng lại các gốc đại-thụ để chỉ tự mãn với bồn cây kiểng thu nhỏ, hình ảnh của đại-ngàn mà ngỡ rằng mình đã dựng rừng !

Đáng tiếc thay cho cả hai cách nhìn khiếm khuyết và cực đoan như vậy.

Người Việt ta với tấm lòng rộng mở đã tiếp nhận Tam-Giáo : Phật-Giáo, Lão-Giáo, Khổng-Giáo trong những khía cạnh đẹp đẽ nhất của cả ba, rồi đặt cả ba ngang hàng với nhau. Nói như nhạc sĩ Phạm-Duy trong tập I của “Hồi ký” : << *Lớn lên, tôi hiểu được cái hay của Tam-Giáo đồng nguyên trong mỗi chúng ta : lúc còn bé, đạo Phật dạy ta biết chuyện muôn ngàn thế giới, lớn lên đạo Khổng dạy ta phép sống trong xã-hội, về già đạo Lão dạy ta sự vô hư.* >>

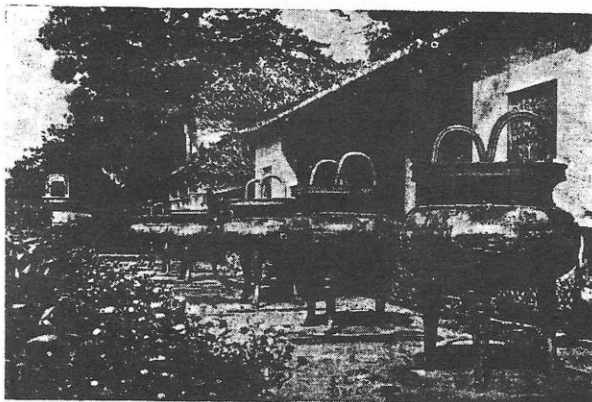
Dân ta hòa trộn tín ngưỡng của những tộc người cùng cộng tồn trên đất Việt mà hình thành nên lòng Nhân, đưa nó lên thành một nền tảng đạo đức. “Bất nhân” tương ứng với “Thất đức”

3.- Làm thế nào để nhận chân bản sắc văn-hóa Việt ?

Cùng là cây sáo làm từ tre trúc nhưng âm sắc của cây sáo Trung-Hoa cao vút, luyến lay tha thiết, còn cây sáo dọc của Nhật thì lại trầm trầm như rừng sâu núi dày bao phủ lấy quần đảo này. Nếu chỉ nhìn vào hình dáng và chất liệu làm nên cây sáo mà kết luận ngay đấy là một nhạc cụ Trung-Hoa thì e có phần phiến diện. Ta không phủ nhận ảnh hưởng to lớn của văn-hóa Trung-Hoa đối với, không chỉ Việt-Nam, mà còn đối với cả vùng Đông-Nam-Á nữa.

Vì vậy khi tìm hiểu về văn-hóa Việt trong luồng giao thoa với văn hóa Trung Hoa cần có một sự tinh-tế để nhận cho ra những nét sáng tạo khác biệt.

Khi bước vào cung điện của các vua triều

« Cờu-Đinh » trưng bày trước thế-miếu.

Nguyễn ở cố-đô Huế, trên sân Triều, người ta có thể thấy một dãy cờu đình sắp dài.

Trông từ xa xem ra chúng không khác mấy với các chung đình của Trung-Hoa. Nhưng xin hãy đến gần, dùng chân ngắm kỹ từng nét chạm hoa văn một thử xem, đó là cả một vùng cỏ cây đất trời của riêng phương Nam được thu nhỏ vào đấy. Lặng nhìn những nét khắc tròn trịa của hoa mai, hoa sứ, bông dứa trĩu quả, con vịt ngủ đứng được chạm khắc công phu trên các chung đình này, ta sẽ cảm động nhận ra cỏ cây đất trời ấm áp của quê Việt.

Văn hóa Việt, càng đi về phương Nam, càng thoát dần ảnh hưởng của những ước lệ, tỷ dụ : Tùng, Trúc, Tuyết, Hoa của văn hóa Trung Hoa đại lục mà chuyển tải cái hồn, cái sức sống mạnh mẽ của đất trời phương Nam.

Ngoài ra để nhận biết được bản sắc của ta cần học hỏi người nhiều, Học để hiểu được cái gì người có mà ta không (hay chưa có), cũng như nhận ra được cái bản lĩnh của con người Việt Nam và tinh hoa của văn hóa Việt Nam.

Tìm đọc ngược về sự hình hành của đế quốc Mông Nguyên, sự thất thủ của các thành đô châu Á cũng như châu Âu dưới vó ngựa Mông Nguyên, rồi tìm trở về sử ký và địa lý đời Trần thì sẽ nghiệm ra cái hào khí Đông Á vẫn

tràn đầy trong tim ruột chúng ta. Khi dong thuyền giữa những vách núi chắn giữa biển trong vùng vịnh Hạ-Long.

- Lần thứ nhất (1258) quân Mông Nguyên đưa bốn vạn quân vào, nhưng chỉ chiếm được Thăng-Long trong chín ngày là đã bị vua Trần-Thái-Tôn đánh bật ra khỏi Thăng-Long.

- Lần thứ hai (1284) chúng định dùng thế gọng kìm để ép ta vào chính giữa đạo quân của chúng. Ta tránh thế giặc mạnh để đến cuối tháng 5 năm 1285 mở trận phản công đuổi giặc chạy dài.

- Lần thứ ba vào tháng 12 năm 1287, quân giặc lại lại kéo quân sang. Ta triệt đoàn thuyền lương của chúng làm nao núng vì thiếu lương thực, đến

ngày 9 tháng 4 năm 1288 ta bày trận Bạch Đằng phá tan đoàn thuyền và truy đuổi quân giặc trốn chạy theo đường bộ về phía biên giới phương Bắc.

Nói đến đây tưởng là đủ để tự hào về bản lĩnh Việt, nhưng còn một chuyện nữa cần được nhắc lại. Khi Genghiskhan (Tướng quân Nguyên) đưa quân đi làm cỏ xứ người, ông ta đã huấn dạy cho quân sĩ thuộc quyền như sau : “Niềm hạnh phúc lớn nhất của các người là đánh bại kẻ thù, rượt đuổi và tàn sát chúng, tước đi nguồn sinh lực của chúng, thấy chúng tắm trong nước mát thì bắt giữ các người vợ và con gái của chúng.” *Trong khi đó, lúc quân Đại-Việt đưa trình thủ cấp của tướng giặc trước vua Trần-Nhân-Tông, vua cởi áo che cho thủ cấp, rồi truyền lệnh mai táng xứng với danh hiệu một vị tướng quân.*

Giữa lúc kẻ bầy tôi hân hoan với chiến thắng như vậy, giữa lúc ánh hào-quang thắng trận hầy còn rực rỡ như vậy, Vua Nhân-Tông nhìn ra sự đau xót của thân phận con người trong cuộc chiến. Vua biết xót xa, thương cảm, trân trọng con người dù họ có là kẻ đối nghịch đi chăng nữa. Không có một lời ca tụng chiến thắng mà chỉ có những hành động giàu tính người tiếp nối trong im lặng.

Cái lòng nhân ái Việt đó đẹp không kém những trận đánh hào hùng của vị vua nhân đức này.

Bản lãnh Việt đáng được cúi đầu khâm phục ở chỗ đó.

4.- Truyền trao văn hóa Việt ở xứ người :

Một bạn trẻ viết thư cho tôi với những lời lẽ chân tình về Quê Hương, nguồn gốc và bạn ấy cũng đặt ra cho những người đi trước một câu hỏi khá nhức đầu :

“Tuổi trẻ nào dù sinh trưởng ở xứ ngoài, dù lìa xa quê nhà vẫn tự nhủ rồi sẽ quay trở về với Dân Tộc với Quê Hương của mình. Câu hỏi là phải “tìm đường về như thế nào” thôi.

Do vậy đừng sợ các thế hệ trẻ Việt lớn lên sinh trưởng ở quê người chối bỏ quê hương, quên đi nguồn cội. Cái chính là thế hệ đi trước có ý thức dương gió để chuyển sóng ngầm vô vào bờ hay không ? Không có đợt sóng nào cao bằng đợt

sóng nào cả, vì thế đừng đòi hỏi thế hệ sau tán đồng mọi giá trị văn hóa của thế hệ đi trước !

Việc truyền trao văn hóa Việt cho thế hệ trẻ ở xứ người là khó khăn, vì nó thiếu cái nền phong thổ của quê hương. Quả khế nhập từ Phi Châu được bày bán trong siêu thị thiếu hẳn cái lung linh của ánh sáng đậu vào chùm quả vàng mọng, nó thiếu hẳn nổi e dè bầy kiến lửa bò lồm ngồm trên cây, e dè đầy nhưng vẫn thích trèo cây hái cho bằng được. Hái xong rồi, thổi xuyết xoa những chỗ bị kiến cắn, nhưng cũng nhờ vậy mà miếng khế đưa vào miệng cắn ngon giòn vô kể.

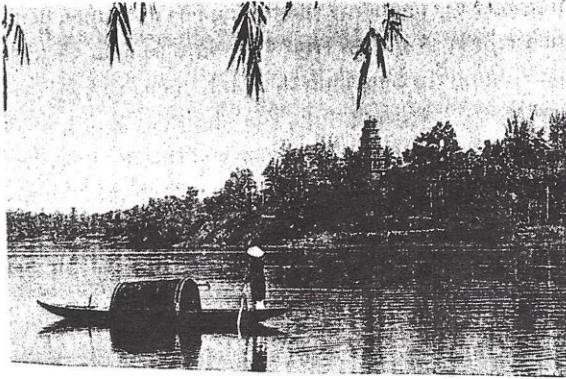
Ngoài ra, một trở ngại lớn thứ hai nảy sinh ra từ chỗ thiếu cái nền phong thổ đó là việc truyền dạy tiếng Việt cho con trẻ trong lúc môi trường ngôn ngữ chung quanh trẻ Việt là tiếng nước ngoài, chứ không là tiếng mẹ đẻ. Những bố mẹ nào dành nhiều thì giờ chăm sóc, nói chuyện với con, dạy con nói và viết tiếng Việt trong gia đình thì dễ giúp các trẻ lĩnh hội song ngữ hơn.

Một vấn đề khác khá quan trọng là giúp thanh thiếu niên Việt chọn lọc thông tin về Quê-hương. Do phần lớn các tư liệu về Việt-Nam tại các thư viện ở các quốc-gia đều được viết bằng tiếng nước ngoài và được nhìn bằng góc độ của người ngoài cuộc nên không tránh khỏi những chỗ nông cạn. Phải chi trong thư viện có nhiều tài liệu viết khách-quan hơn, do đó tôi thăm cầu ước các thế-hệ cha, chú quan tâm trò chuyện trao đổi với lớp trẻ nhiều hơn để khỏi làm phí hoài đi những tấm lòng mong mỏi tìm đường về với Quê-hương.

Tuy nhiên việc truyền trao văn hóa Việt cho thế hệ trẻ Việt ở xứ người có một số thuận lợi so với trong nước. Đó là do xứ người luôn có một khối lượng thông tin rất lớn và mọi người có quyền tự do nắm bắt các thông tin đó. Hơn thế, những quyền tự do ngôn luận, tự do sáng tạo được công nhận nên cây trái văn hóa nghệ thuật dễ đơm hoa kết quả hơn.

Lời Kết Luận :

Chinh chiến tàn khốc, dai dẳng. Ngày bật tiếng súng, buồn thay lại mở màn cho những oán thù liên miên từ gần nửa thế kỷ nay. Chúng đang xua đuổi bao đàn chim Việt, làm nhao nhác cả bầu trời. Hình ảnh sau cùng của Quê hương còn đọng lại trong tâm trí tôi là một con đò chèo tay lướt chậm rãi dọc bờ sông Hương. Hôm ấy trời mưa lâm thâm, sương khói phủ kín mặt sông, cảnh vật mờ nhạt ảnh.

Ngày trở lại quê hương hẳn còn mịt mù, nhưng cái “nghĩa nặng tình dày muôn dặm chưa quên” đã được khắc sâu trong tâm khảm. Lòng chỉ nguyện mang nó theo đến những nơi cùng trời cuối đất. Tha thiết mong đến một ngày, tuổi trẻ chúng ta những con “chào mào khát nước”, những con “vành khuyên nhớ tổ” sẽ đưa được nắng trong mây lành từ muôn phương trời trở về Vườn Mẹ ta xưa.

Ly Lan

(Vì phạm vi Liên Lạc có phần eo hẹp, nên xin phép tác giả được thu gọn một vài đoạn)

Liên Lạc

TIN BUỒN

Được tin buồn : Cụ **Hoàng-Đắc-Hỷ**
đã qua đời tại Bệnh-viện Washington, Fremont
ngày 24-3-1999.

Cụ Hoàng-Đắc-Hỷ đã từng là một Hướng-đạo-sinh
trong thời-gian ở Miền Bắc (V.N.), hiện Cụ là
thành-viên của Hướng-đạo Trưởng-niên Làng Bách-
Hợp Bắc California.

Nhân dịp này, Chúng tôi xin thành thật chia buồn
cùng Trưởng Hoàng-Quảng, Tang-gia và Gia-đình
Bách-Hợp Nam California.

Nguyện cầu Hương linh Cụ Hoàng-Đắc-Hỷ được
thành thoi nơi Miền Vĩnh cửu.

Hướng-Đạo Trưởng-niên Việt-Nam
Ban Phụ trách Bản tin Liên-Lạc.

CÁO LỖI

*Vì sơ suất khi đánh máy, trong Liên-lạc số
30 phát hành tháng 3/99 vừa qua, ở trang
2, sau lưng hình bìa, có sự nhầm lẫn và xin
đính chính lại cho đúng như sau :*

*Từ trái qua phải. Hàng trước : Quý Trưởng :
Nguyễn-Tâm-Tú, Nguyễn-đức-Phúc (Niên-tf trưởng
TT6), Nguyễn-Trung-Thoại và Tôn-Thất-Hỷ.*

*Hàng sau : Quý Trưởng :
Phạm-Văn-Thiết, Ngô-Kim-Lân, Nguyễn-Tuyên-
Thùy, Trần-Văn-Phúc (Niên-Chưởng Xuân) Nguyễn-
Xuân-Mộng.*

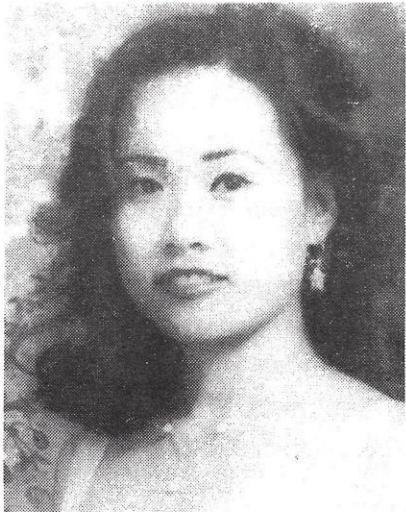
Chúng tôi xin nhận lỗi, nhất là đối với Trưởng Trẻ
nhất và đẹp trai nhất của tấm hình.

Liên-Lạc

Một Trưởng Nữ Giới Bất Trẻ

Hội Xám Liên Đoàn Bạch Đằng AZ tại Hoa-Thịnh-Đốn

HOÀNG HOA ANH THƯ, Liên-đoàn Bạch-Đằng Phoenix, AZ, thuyết trình tại Hội-nghi American Association for Higher Education

Cô Hoàng Hoa Anh Thư

Biệt danh : Hùm Xám

24 tuổi

Sinh viên năm thứ 4, khoa Tội Phạm Hình Sự trường ASU West.

Community Ambassador trường ASU West.

Chủ tịch Hội SV GCC – 97

Chủ tịch hội SV Á châu trường ASU – West 98

Phối trí viên Lễ Giỗ Tổ Hùng-Vương 97.

Hoạt động riêng của Hội SV như Sinh hoạt thanh niên. Trình diễn văn hóa.

Thích võ thuật (đai đen mấy gạch lận !)

Thích làm thơ (thơ thất tình không hà !)

“Mẫu người lý tưởng” hả ? Bình thường thôi, không vị kỷ, có tinh thần phục vụ tha nhân.

tụng cùng khắp chánh giới Hoa-kỳ. Riêng đối với người Việt tháng Ba còn là tháng trùng hợp giữa Tây và Âm-lịch, nên còn là dịp con cháu Âu Cơ hành lễ kỷ niệm Hai Bà Trưng, vào ngày mùng 6 tháng 2 Âm-lịch tức ngày 23 tháng 3 năm nay.

Để làm tăng thêm niềm tin vào giới trẻ Việt-Nam cho phụ-huynh và các Anh Chị sinh viên khắp nơi tại Hoa-kỳ, Phan-Thái-Dương, sinh viên Brown University và Hoàng-Hoa-Anh-Thư sinh viên Maricopa Community College & Arizona State University đã được chọn trong số 4 sinh viên đại diện cho người Á-châu về Hoa-Thịnh-Đốn phúc trình đề tài “Unheard Voices of Diverse Students; Asian Pacific American” tại Đại Hội Giáo Dục Hoa-Kỳ do American Association of Higher Education được tổ chức tại Marriot Wardman Park, Washington DC từ 20 đến 23 tháng 3 năm 1999.

Trong 4 đề tài do các sinh viên tự chọn và được ban tổ chức tuyển để cho thuyết trình. Bài thuyết trình của Anh-Thư đã làm cho các cô thầy và các nhà giáo dục Hoa-kỳ tham dự buổi hội thảo rất cảm động và quan tâm. Có thể là nhờ lối diễn tả lưu loát và tài liệu sưu tầm rất đầy đủ.

Trong phần kết Anh-Thư có đưa ra ba đề-nghị :

1.- “No more sterotype” – Không nên có những ấn tượng về người Á-châu nói chung và người Việt nói riêng khi thành lập các chánh sách về giáo-dục hay tài trợ các ngân khoản cho vấn đề giáo-dục.

2.- “Presentation” – Phải có nhiều nhân viên người gốc Á-châu làm việc trong hệ-thống giáo dục vì chính những người này sẽ hiểu nhiều hơn những nhu cầu của sinh viên người gốc Á-châu.

Washington - VTN : Tháng Ba hàng năm là tháng Hoa-Kỳ hân hoan chào mừng những thành tích nổi bật của Nữ-giới. Đặc biệt năm nay hình ảnh khả ái của người phụ nữ Việt Nam được biết đến nhiều hơn các năm trước, vì may mắn có bà Lê Thị Ngoan, Illinois, người phụ nữ xuất sắc đã và đang được tán

3.- "More Cultural Activities for Asian Students" – Đòi hỏi nhiều tài trợ cho các sinh hoạt văn hóa tại các trường Đại-học có sinh viên Á-châu theo học.

Riêng bài thuyết trình của Phan-Thị-Dương thì đặc biệt chú trọng nhiều vào sự tìm biết của người Hoa-kỳ bên trong đời sống gia đình của người Việ-Nam. Dương đã cho thấy sự tương phản giữa hai thế hệ, nối tiếp nhau về quan niệm giáo dục. Được biết hiện nay Dương đang làm "Internship" cho Đại-học Columbia tại New York.

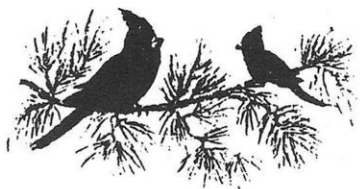
Hoàng-Hoa Anh-Thư là một Hưởng-Đạo thuộc Liên-Đoàn Bạch-Đằng, BSA 103, Anh-Thư hiện là Chủ-tịch Tổng Hội Sinh Viên Á-châu thuộc trường chị đang theo học. Trong chuyến đi thuyết trình vừa qua chị đã có dịp tiếp xúc với các anh chị sinh viên, cựu sinh viên tại Maryland và một số Hưởng-đạo sinh Việt Nam tại Hoa-Thịnh-Đốn.

Có điều đáng lưu ý là cả hai chị sinh viên đến Hoa-kỳ tị nạn khi chỉ mới lên 4-5 tuổi, nhưng nói và đọc Việt-Ngữ rất thông thạo.

Theo Hoàng Hoa Anh-Thư cho biết : Nếu các anh chị sinh viên mà không hãnh diện với nguồn gốc dân tộc Việt Nam của mình. Theo Em, các anh chị này rất khó mà thành công khi hội nhập vào cộng đồng chung của người Á-châu hay cộng đồng của người Hoa-kỳ.

Theo tài liệu từ Đặc san Liên-Đoàn Bạch-Đằng, Anh-Thư còn có biệt hiệu là Hùm Xám tại Phoenix không phải vì võ nghệ song toàn mà bởi vì Anh-Thư có họ Hoàng-Hoa, họ của những người Anh Hùng nước Việt.

(Bài này do Tr. Vô Thành Nhân thực hiện và Tr. Trí gửi đến)

Đất Lạnh Tình Nồng

**Tác phẩm mới của Sói Con Đã Già
Trần Trung-Lương tức Nhà văn
Trà-Lũ**

Sách dày 300 trang, ấn loát mỹ-thuật, bìa láng màu hồng nhạt, do Nhà xuất bản Quế-Phượng (Canada) phát hành tháng 4-1999.

Đất Lạnh Tình Nồng gồm 21 chuyện ngắn mà tác giả gọi là tạp ký. Toàn tập ghi lại những mẩu chuyện vui, chuyện vui có thật, sống động, thấm thía đầy Tình Người. Cầm sách lên đọc, khó mà ngừng nửa chừng được, phải đọc cho hết đến giòng cuối mới ... đã ! Chuyện của Sói Con Đã Già là thế đấy, chuyện bên Mỹ, bên Tây, bên Tàu, chuyện Gia-nã-Đại và cả chuyện bên Quê Nhà nữa. Càng đọc càng thấy thích thú với lối kể chuyện giòn mà thật, thật cho nên có khi cay đắng, ngậm ngùi, những khám phá có dẫn chúng dằng hoàng, rồi cũng đi đến kết luận : Việt-nam của chúng ta là ... Nhất !

Đây là tác phẩm thứ 6 của Sói Con Đã Già .
Trước đây đã xuất bản :

- Miền Đất Hạnh Phúc
- Đất Mới
- Miền Đất Hứa
- Đất Thiên Đàng
- Đất Yêu Thương

Và nay là : Đất Lạnh Tình Nồng.

Liên-Lạc xin ân cần giới thiệu với các độc giả , vì đọc tác phẩm của Trà-Lũ, chúng ta sẽ thấy gần gũi nhau hơn, thương yêu nhau hơn qua những cuộc đối thoại vui, dí dỏm giữa những nhân vật quen thuộc trong các chuyện kể của tác giả.

Thư tử, chi phiếu xin đề : TRÀ-LŨ
113 Kennedy Avenue, Toronto
Ontario, M6S 2X8, Canada.

TIN H.D. MIỀN ĐÔNG HOA-KỲ

Tr. Phạm-Ngọc Quế-Chi, Đại-diện HĐVN Miền Đông Hoa-kỳ vừa cho hay :

Để tiếp tục chủ đề "Kết chặt mối dây, bước vào kỷ nguyên mới" đã nêu ra tại Trại Hạp Bạn Thăng Tiến VI, Miền Đông Hoa-kỳ sẽ tổ chức Trại Miền Đông Hoa-kỳ I, từ ngày 22/7 đến 25/7 năm 1999, tại First Landing/Seashore State Park, Virginia Beach, VA.

Miền Đông Hoa kỳ bao gồm các Liên-đoàn từ Massachusett cho đến Florida. Kỳ trại đầu tiên của Miền sẽ có sự tham gia của các Đoàn thể Thanh Thiếu niên, như Thiếu Nhi Thánh thể và Gia-đình Phật-tử.

Thay mặt các anh chị em trong Ban Tổ-chức, xin chính thức gửi lời mời Quý Trưởng tham dự trại nói trên.

Chi tiết và tài liệu ghi danh, xin liên lạc với Miền Đông Hoa kỳ tại :

mailto:mien_dong@hotmail.com }
Phạm-Ngọc Quế-Chi

TIN LIÊN-ĐOÀN POTOMAC H.K.

Liên-đoàn Potomac rất vui mừng khi biết được tin các em Lã-Hồng-Lý, Đinh-Nguyễn Duyên Hoài và Nguyễn Mỹ-Lệ tham dự Hội nghị Ngành Thanh 1999 tại FBI Academy.

Theo Tr. Hoàng-Thống-Lập đã tháp tùng cùng Tr. Tuyển, Tr. Toàn đi thăm các em tại FBI Academy thì đây là một cơ hội rất tốt để cho các em đi vào Mainstream, và cũng là dịp rất tốt để các em bày tỏ sự hãnh diện và tự-tin về chính mình. Đó cũng là yếu tố then chốt để cuộc tranh cử được xây

ra tốt đẹp và kết quả là Liên-danh của các em đã thắng cử một cách vẻ vang.

Liên-đoàn sẽ yểm trợ các dự án của Ngành Thanh.Châu Thủ-đô năm tới để hy vọng cống hiến phần nào những kỹ năng và tài nguyên có sẵn của Phong trào HĐVN trong lúc đang cùng sinh-hoạt chung với người bản-xứ tại Hoa-kỳ.

Vào hôm chủ nhật vừa qua, cũng là ngày Liên-đoàn Chi-Lăng tại Hoa-thành-đốn tròn 3 tuổi, các Trưởng trong LĐ đã cùng Phụ-huynh tổ chức buổi lễ "Võng Danh-Dự", để tưởng thưởng cho các em tại Rock Creek Park.

(Bản tin ngày 19/4/99 do Tr. Võ-Thành-Nhân loan)

TIN VUI MỜI :

Báo tin để các Trưởng biết: Em Lã-Hồng Lý (Crew 396 - Thanh đoàn Hoàng văn Chí) được bầu làm Phó Chủ-tịch (Vice President for Administration) của Châu Hoa-thành-Đốn (National Capitol Area Council) trong buổi Đại-hội ngành Thanh của Châu (CAP E/V Conference of NCAC) tại Trường huấn-luyện của FBI Academy in Quantico VA.

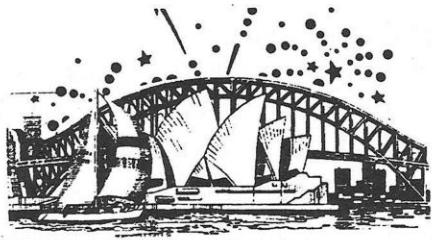
Nhắn Tin Giờ Chót

.....

**Quý Tr. Mai-Liệu, và
một số Trưởng khác mà Liên-lạc chờ tin :**

Khi gửi số Liên-lạc này lên Ottawa để in (15-5-99) vẫn chưa nhận được tin gì thêm của Quý Trưởng., vì cần giữ chữ TÍN đối với độc-giá quý mến để Liên-lạc có thể phát hành đúng kỳ hạn : 01-6-99, Khi nhận được, Chúng tôi xin dành đấng vào số kế tiếp. Rất cảm ơn Quý Trưởng nhiều *
Liên-Lạc

CHUYỆN TỬ MIỆT DƯỚI

Vào một buổi chiều thu mưa gió lè thè cây cỏ ủ dột bỗng nhiên Vác Ngà Voi tôi nhận được lệnh của đàn anh từ Xứ Ngàn Phong ở miệt trên của bán cầu phán rằng phải gửi gấp bài về 'những nữ trưởng tại xứ Kangaroo' để kịp đăng trên Liên Lạc số tới đây. Nghe lệnh truyền chẳng dám chậm trễ, Vác Ngà Voi tôi lập tức nhìn quanh điểm danh từng nhân vật một, đồng thời nghĩ kế để đi vài đường quan sát hoặc phỏng vấn các nữ kiệt của miệt dưới này..

Trước tiên, theo tinh thần 'kính lão', xin được ghi vài nét về Chị Sói Yêu Rừng Lê Thị Trúc. Hiện ngụ tại miền nắng ấm Queensland, đại danh của Chị đã vang dội khắp bốn phương qua lòng yêu thương tận tụy với các sói, với bấy tại bất cứ nơi nào mà Chị đặt chân đến. Số là khoảng bốn thập niên về trước, sau khi 'bị' Chị Sói Mỏng Tai tình cờ trông thấy một mình đứng say mê nhìn các sói An Tiêm đang sinh hoạt và đã niềm nở mời vào giúp cuộc chơi của bấy tại đất Thần Kinh thì từ đó, một phần tâm hồn của Chị Sói Yêu Rừng gắn liền với những buồn vui thăng trầm của sói. Gót chân của Chị đã lần lượt đi qua Huế, Nha Trang, Brisbane, Canberra, Sydney, Virginia ..., nơi nào Chị cũng nỗ lực vun bồi cho các bấy bằng cả tấm lòng tràn đầy yêu thương tận tụy của mình. Từng trông nom bấy Tây Sơn tại Queensland từ mười năm trước, rồi vì công tác gia đình (và nhân tiện công tác Hướng Đạo), Chị dọn sang rừng Canberra và cùng với Trâu Cẩn, với Nhà thơ xứ Quảng ... lập nên toán Chi Lăng. Nay thì Chị trở về dừng chân ở miền nắng ấm và tiếp tục giúp bấy theo tinh thần 'Hướng Đạo một ngày, Hướng Đạo mãi mãi' ! Nói đến Queensland, lãnh địa của Cheo Chu Đáo thì không thể quên được Cheo phu nhân

vốn là người lo lắng việc liên lạc với các nơi cho được thập phần mỹ mãn. Lúc nào cũng niềm nở tươi cười, chuyện trò lịch thiệp (dù là lăm lăm ruột ròi như tơ vò) đúng với phong thái trang trọng phong nhã của họ nhà Công, quả Cheo phu nhân Phan Thị Kim Ngọc xứng danh là Công Lịch Thiệp .

Queensland còn có Họa Mi Thân Thiện Đình Thị Hoài Anh là Akéla của Ấu đoàn. Tham gia Liên Đoàn Đổng Đa từ những ngày còn là Thanh sinh, Họa Mi đã dần dà thu thập được nhiều kinh nghiệm và nhận nhiệm vụ trông coi Ấu từ hơn 4 năm trước. Cùng hội cùng thuyền với Họa Mi là Sơn Ca Chu Đáo Phạm Nguyễn Như Sương. Họa Mi Akéla và Sơn Ca Baloo đã là cặp bài trùng sát cánh bên nhau trong nhiều năm để diu đất Ấu đoàn. Tin vui đến là vào mùa xuân (tại xứ Úc) năm nay Sơn Ca sẽ cùng Gấu Nhiệt Thành, đương kim Trưởng số một của Liên Đoàn Đổng Đa, lên xe hoa về lâu dài hạnh phúc mới tạo được tại Riverview. Gì thì gì chứ chắc mềm là trong những năm tới, sói con thứ thiệt giông sẽ ùn ùn kéo đến Liên Đoàn quán Đổng Đa đòi nhập bấy cho mà xem. Tin mừng này bảo đảm không sai.

Đáng lý ra tại miền nắng ấm này còn có Sáo Chuyên Cần từng một thời lừng xăng lít xít với ngành Ấu nữa, nhưng vào năm ngoái thì nàng Sáo đã cất bước về làm dâu tại thành phố Hoa Hồng tận xứ Oregon của nước Cờ Hoa sau khi phải lòng chàng tráng sĩ Chính Tuấn nhân một kỳ trại lớn tại vương quốc của Nữ Hoàng Anh Cát Lợi. Thật là khá thiệt thòi cho vùng đất Queensland !

Rời miền nắng ấm để ghé thăm thành phố có nhà hát con sò đang tung bùng chuẩn bị Thế Vận Hội 2000 thì thấy nổi bật nhất hiện là ba nữ Akéla Tâm Tâm, Ngọc Ánh và Thanh Hà. Tuy 'mỗi người một vẻ', nhưng mười phân thì vẹn cả mười.

Vị Akéla đầu với đức lang quân có tên gọi Mã Siêng đang là trụ cột của quần hùng Sydney, đặc biệt cả hai có cùng tên 'Tâm' do cha mẹ đặt (đúng là số trời đã định) nên xin gọi là

Tâm Tâm cho tiện việc. Akéla này bắt đầu sự nghiệp vĩ đại tại Bankstown ngót mười năm trước. Từ khi Hướng Đạo Sydney bành trướng và Liên Đoàn Văn Lang được thành lập tại thủ phủ miền tây thì Akéla được phong nhậm chần giắt sói con tại đất mới này. Nay thì Akéla giữ vai trò đặc sứ lưu động vì hể Akéla Thanh Hà của bầy Ấu Lạc phải tạm thời thoái vị khi mùa khai thuế lên cao điêm thì Akéla Tâm Tâm sẽ kế vị liền hoặc hể khi Akéla Ngọc Ánh của bầy Phù Đổng bận làm bài nộp gấp cho nhà trường là Akéla Tâm Tâm được vời đến Bankstown để thay thế. Ai đã có dịp tiếp xúc với Akéla Tâm Tâm đều cảm thấy quý mến vì nhiệt tình đối với bạn hữu cùng tinh thần làm việc hăng say và vui vẻ, không nề hà bất cứ việc lớn nhỏ nào.

Tham gia Hướng Đạo từ nhiều năm trước để giúp Liên Đoàn Bách Việt có được một hàng ngũ trưởng hùng hậu hơn nhằm đáp ứng nhu cầu, Akéla Ngọc Ánh đã từ vị trí một phụ huynh HDS nhiệt thành trở nên một trưởng nông cốt của Liên Đoàn. Với hai con trai nay đã trưởng thành và đang tích cực giúp Liên Đoàn hướng dẫn các thế hệ đến sau, Akéla Ngọc Ánh đã có những nỗ lực và nhiều thành công vượt bực trong sinh hoạt cũng như trong ổn định cuộc sống của những người đến Úc chưa lâu lắm. Càng hoạt động và càng làm việc, Akéla Ngọc Ánh xem chừng có vẻ khỏe hơn nhiều năm trước. Có khi đây lại là tin mừng cho những bà con cảm thấy mình hay đau yếu chẳng?

Đồng tâm hiệp ý với đức lang quân là Akéla Thanh Hà. Từ ngày Đặng tướng quân thành lập Liên Đoàn Văn Lang thì sáng chúa nhật nào cũng thấy Akéla quanh quẩn với bầy sói, suốt bốn mùa, lạnh cũng như nóng, (ngoại trừ mùa khai thuế có quá đông khách hàng chờ đợi, xin tiết lộ riêng rằng Akéla Thanh Hà đứng đầu công ty khai thuế còn Đặng phu quân là Giám Đốc công ty kiêm 'Đám xúi sáng lập' Liên Đoàn Văn Lang).

Tuy rằng ba, mỗi người một vẻ, nhưng xem ra chỉ cùng chung một chí hướng. Có lẽ chẳng đây là một trong những đặc điêm của Sydney?

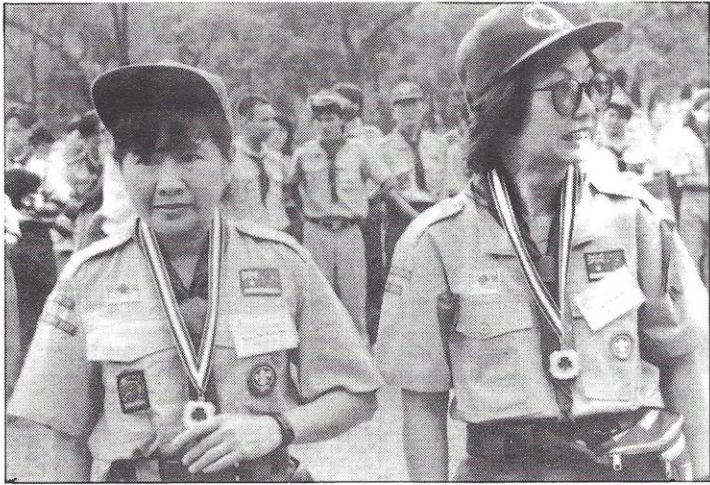
Quả là một thiếu sót nếu không nhắc đến vài nữ trưởng trẻ khác vươn lên sau những năm học hỏi trong đoàn và đang có những đóng góp tích cực như Thanh Thảo thuộc ngành Thiếu của Bách Việt, Các Bình thuộc ngành Thiếu của Văn Lang và Hồng Đăng thuộc ngành Tráng. Sydney lại còn có các cựu Akéla đã một thời vang bóng như Thiên Nga Cần Mẫn Nguyễn Phước Thanh Huế tại đất Thần Kinh, Công Chu Đáo Lê Thị Phi Lai tại Stuttgart miền nam nước Đức và những ngày Thăng Tiến 5, Thiên Nga Nhiệt Thành Trương Thị Gần tại trại tạm cư Palawan Phi Luật Tân ...

Ghi đến đây thì Vác Ngà Voi tôi lại nhận được lệnh khẩn của đàn anh Ngựa Chậu Khó dạy phải lập tức gửi bài sang ngay, không được cù cửa trì hoãn vì ngày in báo đã kề. Vậy đành tạm dừng nơi đây và xin hẹn sẽ lại có dịp tái ngộ để tiếp tục trình làng những nữ kiệt kiên trì và trầm lặng tại các vùng đất khác của miệt dưới này.

Vác Ngà Voi

Tr. Lê-Thị-Trúc đang được Tr. Mai-Lieu
khen thưởng trong kỳ Họp Bạn Thăng Tiến
5 Tại SYDNEY (Úc-Châu)

Akéla Ngọc-Ánh (trái) và Thanh-Hà (phải)

Akéla Thanh-Huế (gốc nhà giáo, đất Thần-kinh)

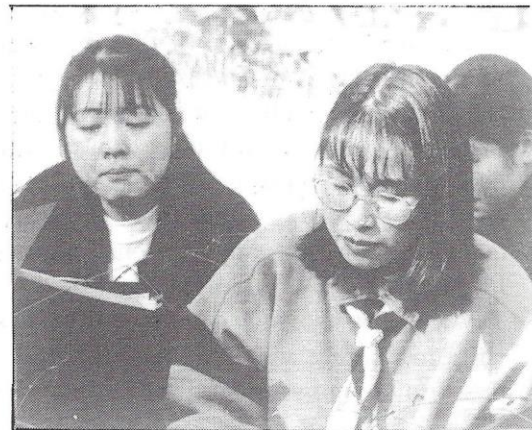
Akéla Phi-Lai (Công chu đảo)

Akéla Tâm-Tâm trò chuyện với các nghệ-sĩ

Akéla Thanh-Hà chào mừng các nghệ sĩ

Thanh-Thảo (phải) đang soạn chương-trình

GÓP TAY LÀM SẠCH CABRAMATTA

Đáp ứng lời kêu gọi của Cộng-đồng Người Việt Tự Do South Vales, Làng Bách-Hợp Sydney gồm khoảng 20 thành-viên HĐ Trưởng-niên đã tham-gia Ngày làm sạch (Clean up Australia) hằng năm, năm nay được chọn vào ngày Chủ nhật 7.3-1999. Cũng trong năm nay Cabramatta được CĐNV chọn làm nơi thử nghiệm tinh-thần tham-gia công-tác xã-hội của Cộng Đồng, vì đây là nơi nổi tiếng các tệ nạn buôn bán ma túy, chích choác, mà trước đây giới truyền-thông Úc cố ý chỉ-trích Cộng Đồng Người Việt.

Sáng sớm tinh sương trời Sydney tạnh ráo, chúng tôi rảo bước từ nhà ra đi đến Trạm Xe Train để kịp chuyến xe chạy, vì phải đổi xe ở một Trạm khác để có thể đến Cabramatta trước 9 giờ sáng. Bắt đầu từ 8 giờ sáng trở đi, trời bỗng đổ cơn mưa dai dẳng nặng hạt. Bất chấp cơn mưa bất ngờ, gần 800 thành-viên của Cộng Đồng Người Việt gồm nhiều tổ-chức Hội Đoàn trong đó có HDVN Sydney (hai Liên Đoàn) đã họp mặt tại tại cổng "Freedom Plaza Cabramatta" chia nhau từng khu vực thu nhặt mọi rác rưởi chung quanh khu Trung-Tâm Thương-mãi Cabramatta. Chương-trình chính-thức bắt đầu vào lúc 9 giờ 30 sáng, tuy nhiên trước 9 giờ đã thấy đông đảo các Hội Đoàn tề tựu. Làng Bách Hợp Sydney với những khuôn mặt quen thuộc, đặc-biệt năm nay có nhiều vị lão-niên tuổi bảy tám mươi đã hăng hái tham-gia vào công-tác kể trên. Theo lời vị Trưởng cao niên nhất, trả lời vấn tất cuộc phỏng-vấn của phóng-viên Đài phát thanh SBS Sydney: "Tôi tham-gia

công-tác với ý muốn làm gương cho tuổi trẻ".

Với số lượng người tình nguyện đông đảo ngoài sự ước mong của Ban tổ-chức, sau khi thu lượm sạch sẽ rác rưởi đến nỗi không còn một tàn thuốc lá trong khu thương mại. Anh trưởng-niên cùng đi với tôi tấm tắc khen một vài thanh-niên trong nhóm đã thu nhặt đến cả những que tăm rả rác, nhổ sạch từng ngọn cỏ ở vệ đường. Vào lúc 12 giờ 15, ông Chủ-tịch Clean Up Australia, đặc-biệt năm nay đã đến Cabramatta, tán-thưởng tinh-thần thiện-nguyện của Cộng Đồng Người Việt tại đây.

*

* *

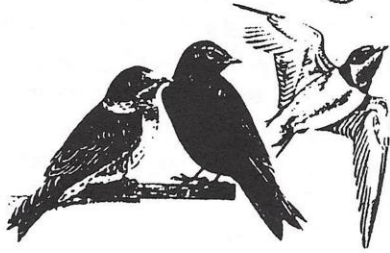
Theo nhận xét của Báo Việt Luận số ra ngày 8-3-1999 đã viết: "Công-tác dọn sạch khu Cabramatta chấm dứt vào lúc 2 giờ chiều. Quang cảnh Cabramatta lần đầu tiên sạch sẽ y như một khu phố ở Singapore". Theo ngụ ý của tôi, công-tác kể trên là một việc thiện-nguyện, ngụ ý nhắc nhở mọi người giữ gìn sạch sẽ, bảo-vệ môi-trường sinh-thái. Sự việc tổ-chức có tính-chất quy mô đại-chúng, riêng về nội-dung công việc cũng giống như thuở bé vào Bầy Sói con, chúng ta đã từng làm chẳng khác nào như một việc thiện hằng ngày. Xong công việc mọi người được mời tham-dự một bữa "barbeque" ở một công-viên kế cận. Riêng anh chị em Trưởng-niên được Trưởng Làng kéo đến tiệm "phở di xách", và mỗi người được khoản đãi một tô phở theo sở-thích trước khi ra về.

Sói Tận Tâm ghi

Tác-giả đội mũ feutre, nhìn từ phải qua: Bên mặt của Sói T.T. là Tr. Hồng Vinh-Phụ (81 tuổi) và người đứng bên trái là nhà giáo rất yêu âm ngôn "Sắp Sẵn"

Thư Bạn

Một con én không làm nổi Mùa Xuân, nhưng nhiều con én đã đem lại mục "Thư Tin" này.

□ Tr. Nguyễn Chí Hiếu (Garland TX).

Hôm nay em có 2 niềm vui sau những ngày chờ đợi : Circle Ten Council BSA gọi cho biết là hồ-sơ xin lập Đoàn, đã được chấp thuận dưới số Pack 899 mà em là Ấu-trưởng (Cub Master).

Niềm vui thứ 2 là nhận được "quà của Anh" . . . (Ngựa CK xin không được nói ra ở đây là quà gì).

Hiện nay tụi em đã đủ 2 đơn vị : một Ấu-đoàn Nam và một Ấu-đoàn Nữ (trong 195 GSUSA) do . . . bà xã em làm Ấu-trưởng.

Qua sự giúp đỡ của Tr. Nguyễn Tấn Đệ, chúng em tiến hành ghi danh với HHTU/HĐVN : Liên Đoàn LẠC LONG sẽ tái sinh hoạt sau hơn 12 năm vắng bóng. Em sẽ gửi đến Anh một bài viết giới thiệu Liên đoàn Lạc Long trong một ngày gần đây.

Riêng về Phong Trào Hướng Đạo Trường Niên thì buổi họp thành lập đầu tiên sẽ được thực hiện trong tháng 4/99 và sẽ chính thức trình làng sau, em hy vọng sẽ được một chức-vị : MỒ LĂNG.

Song song với Hướng Đạo Trường Niên, một Thiếu-đoàn (thuộc L.Đ. Lạc Long) cũng sẽ được thành lập trong mùa hè này.

Hướng đạo là một cuộc chơi, đối với em khi chơi thì chơi hết mình, còn không chơi thì thôi, và chơi với tấm lòng thành thật. Những kẻ đến với Phong trào H.Đ. với ý đồ đen tối, trước sau gì cũng bị đào thải.

Cám ơn và ghi lòng những lời khuyên của Anh, em sẽ cố gắng . Hẹn gặp nhau ở TT7.

Liên Lạc : . . . Người bạn nhỏ cho lòng tôi theo ghé
Không nổi gì có thể vượt ve hơn .

Hai câu thơ của Huy Cận đã đưa mình nhập chung với niềm vui mà Hiếu đã có được, nhất là niềm vui ấy là niềm vui đang chờ đợi !! Mỗi lần được tin một Làng hay một xóm Trường Niên lập thêm một Bầy hay một Đoàn, tự dưng trong lòng của mình vui lên, nhớ lại mấy mươi năm trước lúc đang ở tuổi thanh xuân cũng lừng xăng vút và mời gọi, hô hào (có khi năn nỉ) để thành lập cho bằng được đơn vị mà mình mong muốn. Những bạn bè thấy mình mất nhiều thì giờ cho chuyện dâu dậu, cứ cười thầm, riêng mình bây giờ nghe Hiếu kể lập Ấu-đoàn : Chàng thì chăn bầy Nam, Nàng thì lừa bầy Nữ, tìm niềm vui nơi các em, vui thú với sự cực nhọc, lo lắng, ôm lấy trách nhiệm và còn nhiều nỗi lo âu khác, nhưng mà thích thú. Đó là Hiếu và Chị Hiếu tự nguyện, hân hoan cột chân mình vào, vì thế, Hiếu thường nghe các ông thi-sĩ, văn-sĩ ca ngợi cái "thú đau thương" !

May mà lúc này Phong Trào chúng ta có Tr. Nguyễn Tấn Đệ ở phía BSA tận tình giúp đỡ tiếp tay nên việc thành lập đơn-vị tương đối dễ dàng hơn trước.

Mình Liên-đoàn Lạc Long tái phát cờ sau 12 năm xếp cờ lọng vào góc đình, bị nhện bám, dãn ần.

Còn Hướng Đạo Trường Niên, anh Thoại trông chờ chiêng trống.

Thư gần đây được biết Hướng Đạo Trường Niên vùng ấy đang trên đà xây dựng cùng với việc thành lập thêm một Thiếu-đoàn.

Sau hết, anh Thoại đồng ý với cách chơi H.Đ. của Hiếu, dù phải mất công sức, có đôi khi bị hiểu lầm, nhưng mình nghĩ và làm theo những gì mà các Đàn Anh mình đã truyền đạt cho mình, thêm một chút thích nghi với hoàn cảnh xã-hội để diu dắt các em, các con cháu.

. . . Nhưng mình phải biết niềm kiêu hãnh :
Là người "thua thiệt có suy tư" .

□ Tr. Trương Văn Thanh (Sydney)

. . . Đã khá lâu rồi, không viết thư thăm Anh, vì có bận chút riêng tư. Hôm qua, Anh Thuất, Trưởng Làng gọi đến nhờ tôi viết giúp một bài tường thuật công tác tham gia của anh chị em Hướng Đạo Trường Niên Làng Bách Hợp Sydney.

Những lần trước, có Hà Mã đảm trách;

lần này Hà Mã bận không dự, nên nhờ tôi. Thấy anh Thuất quá bận nên nhận lời, và viết bài tường thuật : “ Góp tay làm sạch Cabramatta”. Đây chỉ là một bản tin, đúng với Liên Lạc mà bấy lâu anh mong đợi. Chưa viết bài lần nào, nhờ chủ-bút tô điểm thêm. Nhân đây gửi ít củi lửa để nhen nhúm cho Liên Lạc, và cũng như mấy lần trước, xin miễn nêu tên. Ước mong chúng ta khỏe mạnh để tiếp tục “công cuộc của người lớn”. Kính lời thăm đấng bề trên và hết thấy bạn bè ở xứ tuyết rơi nhiều năm nay. Thân mến . . .

Liên Lạc : *Tiếp nhận bài tường thuật của Anh và tám hình anh gửi, kèm thêm củi lửa cho L.L., thấy anh chu đáo quá. Quả thiệt anh Thuất quá nhiều việc thêm cái tội nhiều khả năng nên anh ấy bận hoài.*

Còn anh dặn, nhờ chủ-bút tô điểm thêm, sức mấy !!! Chú thủ-quỹ nhất định không nghe lời anh mà không ghi tên anh trong Sổ Vàng, vì theo chú ấy (Mai-Xuân-Phú, con trai anh Mai-Xuân-Tý ngày xưa) làm đúng nguyên tắc : ai góp thì phải ghi, để sau này ai kiểm soát thì sổ sách mới phân minh. Tôi dung hòa 2 bên : chỉ ghi tên Rừng cũng được, vì anh quá khiêm tốn không muốn đề tên. Viết đến đây, Ngựa tui bật cười thành tiếng : như ri thì “lạy ông tôi ở bụi này” Còn dấu ai được nữa

Dạo này nhà thơ Tuấn Việt ngọc thể bất an, S.T.T. tạm thời thay thế cho nên anh sẽ thấy “Tình Anh Em “ ở Liên Lạc số này. Đạt lắm, nói thật đó anh Thanh nờ, nhất là hai câu cuối :

Yêu quê hương ngược về phương Bắc

Nơi tràn đầy kỷ niệm : Mến, thương, đau.

Xin gửi lời thăm Bà Chị.

□ **Tr. Bùi Dzũng (Pháp).**

Gửi anh Thoại, A, Thiết và các anh trong ban phụ trách Liên Lạc (qua 16 giòong nói về Liên Lạc với Tr. Cường ở Texas và điện thoại qua Canada thăm Ngựa trong lúc Ngựa bị cảm cúm nặng) . . . và sau là kính thăm các anh Thuất, Hy, Thùy và các anh ở hình bìa của Liên Lạc số 30 : Anh T. T. Hy vẫn như ngày nào tuy có già hơn (trước chỗ anh ấy ngồi vẫn là cái nón bánh ú rộng vành mà em vẫn gọi là chapeau à bord plat importé des western cow-boys et marqué d'un B.P.) đã cho em những hình ảnh tốt đẹp khi ở khóa Huấn-luyện Huỳnh-trưởng.

Riêng anh Thoại thì tấm ảnh này làm cho em có cảm tưởng là anh “trẻ” ra hơn những tấm ảnh đã đăng trong các số báo Liên Lạc trước đây. Thật là mừng cho Ngựa CK nhé, và Ngựa còn phải phi đường xa dài dài . . .

Anh đọc sinh hoạt của Xóm Trường Niên vùng Rhône-Alpes và Liên đoàn Thăng Long sẽ thấy sự gắng sức của anh em trong xóm và của Liên-đoàn cùng nhau sát cánh, đồng tâm khắc phục mọi khó khăn, để, nếu không phát huy sâu rộng phong trào HĐVN vào cộng đồng người Việt ở đây, thì ít ra cũng duy trì được sinh hoạt Hướng Đạo ở đây cho đến những năm Thiên Niên Kỷ mới (sau năm 2000 trở lên). Đó là tham vọng của chúng em.

Em bắt chước các Trường khắp nơi, gửi về Anh Thoại những kỷ vật Hướng Đạo mà em có : đó là huy hiệu Trại Tự-Lực 1974, giấy chứng nhận tham dự trại (do BTU cấp) , giấy chứng nhận Khóa Cơ Bản Huấn luyện (1969).

Xin Anh Thoại toàn quyền sửa chữa, cắt xén (vì em viết các sinh hoạt tràng giang đại hải quá, thiếu mạch lạc), vì em biết đất của Liên Lạc rất đắt, đắt còn hơn Champs Élysées của Pháp nữa.

Em cảm ơn Anh đã chịu khó đọc thư em. . . Xin đóng góp củi lửa cho Liên Lạc để còn được hưởng dài dài những tấm lòng chân thật và được thấy những nụ cười của những người lớn tuổi nhưng không biết già !

Liên Lạc : *A ha ! Cảm phong bì cỡ lớn, thấy khá nặng, tự hỏi : Không biết chi trong này đây ?*

Thử đoán mò 3 thứ : 1: thư (đúng là cái chắc), 2: ảnh (răng mà trật được, phải không sư-huynh Trần-Công-Lao ?) và 3 là : tài liệu H.D, (mục thứ 3 này đoán sai 75%) . Té ra là những kỷ vật Hướng Đạo lưu giữ từ trước 1975 , chứng nhận Khóa H.L. cơ bản (1969) v.v. . . nay gửi qua tặng anh Thoại. Trong những kỷ vật ấy có tám thiệp chúc Giáng Sinh Kỷ niệm Trại Hẹn Bạn Toàn Quốc (Tự-Lực – Thủ-Đức 12-12-1974 đến 26-12-1974, với lời “bật mí” ghi sau tám carte tặng cho anh Thoại : “Tám carte này, em đã gửi từ trại Tự-Lực về cho cô bồ của em là Nhut-Mai (con đỡ đầu của Sói Mơ Mộng Võ-Văn-Thơm đấy !). Lẽ ra là có đi là không có về ! Thế mà giờ này em còn có được là : Sau đó hai đứa lấy nhau, và vợ em giữ lấy nó như là kỷ vật và đã cho lại em “. Ghi chú thêm : Em còn nhớ là ở Trại Tự-Lực, anh Thoại

(NCK) là Ủy viên Tài-Kiểm, nên có lẽ việc bán carte gây quỹ này, có lẽ anh Thoại biết rõ hơn ai hết, nên em tặng lại anh Thoại để lưu niệm.

Trời ơi ! Chú này có trí nhớ tốt thật ! Chuyện chi mô của ai cũng nhớ hết. Anh Thoại cảm ơn chân tình của Dzũng. Minh có trao thư của Dzũng cho Tr. Thiết xem và Tr. Thiết nói : có nhớ “mường tượng” Chú bé ngày xưa này sau khi xem hình.

Ráng lên em ơi, đôn đốc Xóm Trưởng Niên sinh hoạt mạnh lên, nhờ nhắn với S.H. Trần-Công-Lao ở yên mần chi mấy niên ni, rằng mà lặn sâu rứa?”, anh Thoại nhắn như rứa. Cảm ơn Dzũng đã dành cho anh toàn quyền cất xén, nhưng chỉ sắp đặt lại thôi. Cứ mỗi năm gửi cho anh Thoại một bì thư dày dày như vậy thì khi đọc Liên Lạc thích thú vô cùng. Đúng như Dzũng nói đất Liên Lạc đất lắm, nhưng “hoa tình thương” thì dù chặt hẹp mấy, cũng trồng, vun tưới để mọi người cùng thưởng thức.

Gửi lời thăm anh chị em HDVN bên nó.

☐ Tr. Huỳnh Minh Quang (Pháp)

(thông qua 18 giòong về nhận Liên Lạc, chậm thư và hỏi gia đình).

Trong tháng Nov./ 98 tôi có qua Houston (TX) thăm anh chị Diệp, các cháu tôi cũng như một số Bạn đã định cư ở đó. Anh chị Diệp bây giờ hết đi đâu xa được, nên tôi cố gắng đi thăm một lần, kéo rồi . . .

Anh chị Diệp, con cháu đông (7 gia đình), nhưng hồi nào tới giờ chỉ mượn nhà riêng ở cho thoải mái. Cũng may là nhà mấy đứa nhỏ cũng ở gần, thay phiên nhau chăm nom.

Tôi có hứa với anh Thoại là sẽ làm một cuộc “phỏng vấn bỏ túi” như ý anh muốn, để anh Diệp có góp ý gì thêm trong sinh hoạt Hướng Đạo xưa và nay. Xin nói riêng với anh Thoại là tôi không thực hiện được, vì bây giờ anh Diệp không còn nhớ gì rõ rệt. Qua câu chuyện ngày hôm nay thì ngày hôm sau lại nói khác. Tên tuổi các anh thì anh Diệp biết hết nhưng các sự việc thì có phần “lộn xộn”. Ảnh cũng nhìn nhận là bây giờ đã mất trí nhớ nhiều. Thư từ không trả lời, điện thoại không nghe. Anh Diệp cũng xin các anh “thông cảm”, sợ nhiều khi viết hay nói không rõ ý sợ gây hiểu lầm trong gia-đình HDVN. Anh Diệp cũng nói là nên đầu tư vào các thế hệ trẻ.

Cái vui thú bây giờ của anh Diệp là ngày nào cũng chăm chú vào “mấy con tem sưu tầm “. Ảnh có mấy chục tập để đầy mấy cái kệ chung quanh bàn giấy của anh. Trọn ngày cứ xem đi xem lại mấy con tem, tháo gỡ, sắp xếp, cứ thế mà hết ngày giờ.

Xin nói với anh Thoại cuộc sống hiện nay của anh Diệp là như vậy.

(thông qua 2/3 trang kể chuyện viễn du ở Hoa-Kỳ, có điện thoại nói chuyện với anh Huỳnh Văn Nhu và anh Trần Văn Bớt)

Liên Lạc : Như vậy là anh em mình đành chịu, không thực-hiện được dự-tính, Mission Impossible rồi anh Quang ơi !

Em biết tánh anh Diệp, từ thời còn ở quê nhà, có một giai đoạn cùng làm chung với anh Diệp, cùng nhiều lần ăn trưa với nhau để cùng tiếp tục công việc. Thưa thiệt với anh Quang, chính anh Diệp là người biết nhiều, biết rất nhiều về Hướng-đạo miền Nam hơn ai cả, tiếc thật ! Miền Bắc và miền Trung đã có nhiều Trưởng đã ghi lại, miền Nam (1930-50) chỉ có những kỷ niệm lác đác do anh Lê-Nguyên-Bách kể lại, anh Hồ Rung Răng Võ-Văn-Hơn trả lời trong bài phỏng vấn của Liên Lạc trước đây.

Gặp hoàn cảnh như thế này thì xin anh Quang ngồi viết lại những gì anh Quang biết và sống với phong-trào H.D. trong Nam. Nếu cần, xin Cụ Nguyễn-Thành-Cung “nhắc tưởng” để lưu lại hậu-thế những công việc của thế-hệ đàn anh đã làm.

Nhân đây, xin anh nhắc Cụ Cung gửi cho em phần viết mà Cụ hứa. Em đã nhận mấy tấm hình do Cụ gửi, nhưng chưa có phần viết của Cụ Cung nên chưa làm chi được. Những tấm hình ấy rất quý. Nói theo kiểu anh Tôn-Thất-Thiện : đó là của gia bảo đấy !

Nhân anh Quang kể về đời sống hiện nay của anh Diệp, xin những ai quen biết trước đây với anh Diệp hãy thông cảm và thương anh Diệp nhiều hơn nữa. Đó là sự chân-tình giữa anh em H.D. với nhau.

Sau hết, em xin cảm ơn bức thư dài của anh Quang gửi cho em, với nét chữ rõ ràng đều đặn, chừng đó em cảm thấy anh Quang còn nhiều sức khỏe và trong lòng em cũng cầu chúc Anh được như vậy.

□ **Tr. Hà Mã hằng hái (Sydney).**

Kính chúc Trưởng và quý Trưởng trong Ban phụ-trách Liên Lạc sức khỏe dồi dào, làm việc hăng say để đem lại nhiều tin tức mới lạ của gia-đình H.Đ. Trưởng Niên gần gũi lại nhau (thông qua về tin tức anh em ở Sydney và họp vui Tết).

Sáng nay em đã nhận được Liên Lạc #30 sau mãi 3 tháng đợi chờ trông ngóng, nay tái ngộ em rất vui và đọc hết ngay trang đầu đến trang cuối, và đọc đi đọc lại những dòng Mã Thư phúc đáp của anh N.C.K. cho đỡ buồn. Em cũng vừa nhận được tin của các Trưởng gia-đình Bách-Hợp Thừa Thiên – Huế cho biết :

- Tr. Tôn-Thất-Hồ vẫn còn nằm đẹp tại chỗ .
- Tr. Tôn-Thất-Đông đi bách bộ mỗi ngày 2 lần
- Tr. Lê Viêm thì sức khỏe cũng khó rồi, tuổi về chiều.
- Tr. Đoàn-Lai vừa mới bị té gãy chân, phải băng bột.

Còn Hướng Đạo ở thành phố H.C.M. thì các anh em được sinh hoạt trở lại 8 Liên-đoàn, nhưng chưa Liên-đoàn nào có giấy phép chính thức. Các tỉnh khác thì có sinh hoạt lại rồi, còn ở Huế thì tuyệt đối năm im, ngoại trừ thăm viếng nhau mỗi khi hữu sự. Nghe đâu trước đây các trưởng được “bê trên” hỏi thăm sức khỏe . . .

Cho em gom thêm củi lửa cho Liên Lạc để được tiếp tục nhận báo hoài hoài.

Liên Lạc : *Mỗi lần nhận được tin nhà, dù trong gia-tộc hay anh em Hướng-đạo mình thì như đường vào . . . tình yêu :*

“ Có trăm lần vui, có vạn lần sầu !”

Buồn mà thương, buồn mà nhớ, nhớ những ngày cùng vui sống với nhau . . . nay mỗi người một hoàn cảnh, xa cách với vợ !

Trong những Trưởng đằng ấy cho tin, Ngựa này cũng có nhận thư Tr. Tôn-Thất-Đông, Tr. Đoàn-Lai, còn Tr. Lê-Viêm (vua nhiếp ảnh) thì từ lâu chưa nhận được tin gì.

Thôi, chuyện sinh hoạt H.Đ. ở bên nhà thì được chừng nào hay chừng nấy. Đã nhiều lần các Trưởng đó có yêu cầu để yên cho bên nhà tự xoay trở lấy, ở ngoài xin đừng làm chi cả, có thể đem đến bất lợi cho anh em.

Dành củi đầu nghe lời vậy. Cầu mong mọi sự tiến-triển như anh chị em hằng mong đợi.

Cám ơn đằng ấy đã châm thêm lửa cho Liên Lạc, xin nhớ gửi tin đều đặn.

□ **Tr. Nguyễn-Đức-Phúc (Cụ Phúc Ottawa)**

Tôi vẫn còn ám ức là tại sao tôi lại vắng mặt trong buổi Gia-đình Hướng đạo Montréal – Ottawa cùng nhau mừng Giáng sinh và năm mới 1999. Nhất là hôm đó lại có các anh chị Trưởng Niên Xóm Montréal đã vui lòng đến dự.

“Ông Cúm Bà Co” sau hơn 4 năm sống ở đây không thấy gì, bây giờ lại nhằm đúng lúc vui lại đột ngột đến thăm tôi mới “ức” chứ !

Nhưng cho đến nay thì đã hoàn toàn “lại sức” rồi, và gần đây mấy Cụ ở Hội Cao Niên Ottawa đã tặng tôi chức “Tiên Lão”, việc mà các anh em H.Đ. đã dành cho tôi ở ngay kỳ Trại Thăng Tiến 6 rồi.

Hôm đó, tôi đang họp Xóm Ottawa, nhưng “họ” đã bắt cóc tôi từ nhà Trưởng Hùng ở 1368 Raven đến 249 Rochester, do Cụ Phạm Quân Khanh bày mưu tính kế !

Được cái mấy Cụ ấy đến dự hơn 100 vị tổ chức rất trọng thể, nhưng sao bằng được như anh em mình đã làm !

Anh Thoại ơi, sao mà sau Thăng Tiến 6 lại có nhiều chuyện “ngoài ý muốn” như vậy hả anh ?

Mong rằng tất cả sẽ “đâu vào đấy” mặc dù tôi đoán đã có bàn tay “phá hoại vì bất mãn” ở quanh chúng ta.

Xin cho được góp thêm vài thanh củi cho Liên Lạc.

Liên Lạc : *Thưa ông anh “hay ám ức”,*

Mình anh đã đánh đuổi được “Ông Cúm Bà Co” ra khỏi thân già (nhưng tâm lòng không chịu già). Nay đã cường tráng nên mấy Cụ ở Hội Cao Niên Ottawa tặng anh chức “Tiên Lão”. Tại sao anh lại không ám ức ?

Cần phải ám ức và chất vấn lại quý Cụ như thế này : Tại sao quý vị cho tôi vào sạn-đạo ? vào đường cùng ? Vì đã “lão” là đã buồn lắm, “Tiên Lão” là hết đường tương chao rồi anh ơi ! Tây phương rất tế nhị, họ gọi cỡ tuổi anh là “Tuổi vàng”, vì sau đó còn có tuổi Kim Cương để mà tiến lên nữa. Nay họ xúi chàng Quân-Khanh cung thỉnh Cụ đến thỉnh linh, đề Cụ ra mà “thăng cấp tại mặt trận” chức “Tiên Lão”, như rita là hại Cụ rồi mà Cụ tưởng bỏ !

Cụ phải la làng la xóm lên chứ ! phải ám ức mạnh thêm lên chứ. Thôi, Cụ trên 18 tuổi rồi, Cụ tự liệu lấy.

Đừng ám ức thêm chuyện “hậu TT6” nữa. Bây giờ Cụ chuẩn bị sức khỏe, lo bị gây đê hè năm 2000 qua Texas xơi thịt bíp-tết của Tr. Lương-Hoàng-Nam khoản đãi như đã hứa. Xin nhớ đem theo cái quạt, vì mùa Hè bên ấy nóng lắm đấy, đừng ám ức thêm mà giảm thọ, mất vui !

□ **Tr. Trần Văn Phúc (N.C.X. Charlotte).**

... nhân dịp gửi đến Anh Phiếu ghi danh của 1 Trưởng Niên mới (tuy gia nhập lâu rồi) và réo anh : đây là lần thứ 2 em không có báo Liên Lạc số mới nhất; chờ đợi 3 tháng trời rỗng rã, tới kỳ có báo thì tất cả các Trưởng niên Charlotte đều có hết, chỉ trừ ra 2 tên : Trần Văn Phúc và Vương-Văn-Hổ, chẳng hiểu vì lý do gì ?

Vậy đàn em xin anh làm ơn làm phúc, nếu không có gì trở ngại thì cho em xin 2 tờ (1 cho em và 1 cho A. Hổ)

Thành thật xin cảm ơn anh Ngựa C.K. lắm, còn nếu như anh Ngựa có khó chịu với Nửa Chùng Xuân thì cũng xin bỏ chữ ‘LẮM “ đi. Anh ơi! đã mang danh là “chịu khó” thì ráng lên anh ạ để cho anh em được vui lây cái vui của Anh.

Chúc + Chào ...

Liên Lạc : Nhận được cấp báo của đảng ấy chưa nhận được Liên Lạc thì vội vã lo gửi ngay 2 số cho 2 Trưởng, trong lòng giận Ông Bưu-điện đã lơ là nhiệm vụ; thiếu báo của ai cũng được, còn thiếu của Chú Phúc N.C.X. thì có chuyện ngay, la làng la xóm rầm rầm, đâu có được ! Nhắc lại hồi Cụ Khắc còn sinh tiền, có lần xin Cụ đổi lại tĩn từ Ngựa Chịu Khó thành “Ngựa Tà Tã” cho bớt vất vả. Cụ Khắc cười và nói : “Thế mà có anh nói với tôi đặt cho anh Thoại là “ Ngựa Liên-thanh” mới đúng, vì anh nói nhanh quá, như “ mi-tray-dét” vậy, tên ấy anh càng vất vả hơn nữa “.

Dù sao Ngựa này khen đảng ấy đã đọc kỹ tờ Liên Lạc, vì có nhận xét tinh tế mới thấy Liên Lạc ghi tên ở hình bìa sai, mà Liên Lạc đã đính chính và cáo lỗi ở số này.

Xóm Charlotte đang rục rịch, đã họp, có kể sơ sơ, rảnh mà chưa thấy bài tường thuật và hình ảnh sinh hoạt ? Trông chờ lắm.

Bây giờ chuẩn bị là vìa, ngày họp bạn TT7 ở Houston sẽ không còn lâu đâu; Lần này anh em Trưởng niên xin được có nơi nghỉ lương khá hơn TT6 một chút, nhất là đừng mua dột ướn, muỗi cắn, rắn bò và kiến đến làm bạn.

Đã nhận đủ thư (3lá) và nhiên liệu đầy đủ.

□ **Tr. Minh – Thế (Irvine)**

... đệ xin được thăm sức khỏe Trưởng và quý Trưởng trong Ban Phụ Trách Liên Lạc, và riêng Trưởng sẽ là luôn luôn đem lại nguồn cảm hứng cho nhiều anh em để thấy ĐỒI đẹp thêm (thông qua 6 giòng về báo nhận thặng dư). Nhìn hình bìa Liên Lạc số 30, thấy đẹp quá, đệ nổi hứng viết bậy vài câu để tỏ lòng ngưỡng mộ quý Trưởng tiền bối, xin quý Trưởng rộng lượng thứ lỗi cho đệ, có mấy câu như ri đây, nghĩ rằng thì viết rứa (thêm một lần nữa thưa thêm là đệ không biết làm thơ mô), xin tha lỗi cho đệ hỉ !

Đầu Xuân ngắm cảnh mơ màng

Cửa lều xuất hiện “chín chàng thanh tân”

Miệng cười chúm chúm làm duyên

Hỏi ra mới biết chín Niên Trưởng nhà

Tiểu đệ xin hỏi gần xa

Bí quyết trẻ mãi không già “mân rã” ?

Xin Trưởng cho đệ biết bí quyết gì để trẻ mãi rứa ? Đừng nói rằng “Tau chịu” !

Luôn tiện đây cho đệ góp vui với Tr. Hợp và gia-đình. Xin chúc ngày đoàn tụ của gia-đình bác “Beo” A.A.A.A.

Cho đệ gửi lời kính thăm quý Trưởng trong Ban Phụ-trách và xin gửi một Bông Hồng thật đẹp đến các Trưởng quý mến.

Cho đệ được làm bốn phận công dân, à quên, bốn phận đọc giả Liên Lạc để mong ngọn lửa được bùng cháy mãi giữa anh chi em Hưởng đạo chúng ta ...

Liên Lạc : *Đừng, đừng, đừng ! 5 chữ “. . . và riêng Trưởng sẽ là” . . . chỉ chừng đó đủ hại anh em rồi !*

Mấy câu thơ của “đảng ấy” – nói thiệt – đạt lắm, đạt với hình bìa của Liên Lạc số 30 mà thôi, chứ nhìn thực cảnh bên ngoài thì phải “xét lại”. Để đáp lễ, xin mượn mấy câu của Luân-Hoán (bài thơ TRẮNG) để góp vui :

Cố nhân quả mấy Trăng già

Với ta Trăng vẫn mãn mà trẻ măng

Bởi vì Trăng chẳng có răng

Nuốt ta không để vết hằn đón đau

Chúng ta coi bộ giống nhau

Một hồn phơi phơi trước sau yêu Đời !!

Nhìn tận nơi thì “chín niên-trưởng già” trong ảnh:

Từ xương tủy đến thịt da

Tuy gần “quá date” chưa già lắm đâu

Còn câu hỏi “bí quyết để trẻ mãi” (tuy không dám ngang tàng đáp : “Tau chịu”, thì xin hỏi Tr. Trần Văn Phúc, tức Phúc N.C.X., người trẻ nhất trong “Cầu vị”, còn Ngựa này chỉ xin mượn sách vở mà đáp : Muốn vui, trẻ thì phải có Hạnh-Phúc. Muốn có Hạnh-phúc thì không nên “đứng bên lề cuộc đời” mà hãy vào ngay giữa cuộc đời mà sống, sống thật. Ngày trước, thi-sĩ T.T.KH. ngâm : “Tôi vẫn đi bên cạnh cuộc đời “ tức là : thú nhận đã đánh mất Hạnh-phúc rồi đó và khi đã mất hạnh-phúc thì còn trẻ sao được ? mà lúc ấy dù có trẻ cũng không thiết tha chi nữa cả. Phải không ... đê?

Bác “Beo Hợp” đọc đoạn giúp vui trên đây, niềm vui sẽ chồng chất, và tặng cho các Trường quý mến (Trong Ban Phụ Trách Liên Lạc) chỉ “một bông hồng” thật đẹp thì biết mãn rưng mà chia đây hè !

Nếu 2/3 đọc giả Liên Lạc mà như Trường cả thì sức mấy mà Liên Lạc bế mạc lửa trại được. ❄

XIN GIÚP NHAU LÚC NÀY

Do thư ngày 18-3-99, Tr. Nguyễn-Công-Trứ có lời kêu gọi quý Trường và anh chị em HĐVN giúp đỡ Tr. Nguyễn-Dziên (thuộc Xóm Trường-niên Seattle, người về công trại TT6) đang ở trong tình trạng vô cùng khó khăn.

Năm ngoái, khi Chị Dziên qua đời sau một thời gian dài bị ung thư phổi và não thì tình trạng sức khoẻ của anh Dziên đã xuống trầm trọng.

Tháng 2/99, được tin anh Dziên đang nằm bệnh viện chờ mổ tim, vì ăn uống và thở không được. Gia cảnh của anh Dziên vô cùng khó khăn, sống nhờ vào trợ cấp xã-hội, 2 cháu Hoài Nhi và Hoài Chi (15 và 13 tuổi) đang còn đi học, Tr. Nguyễn công-Trứ đã lập một “Quỹ Tương trợ” để giúp anh Dziên và gia đình trong giai đoạn khó khăn này.

Theo tin mới nhất : ngày 10 May 99 của hai cháu H. Nhi và H. Chi thì được biết thêm : “Tình hình sức khoẻ của Bố cháu có khả quan, nhưng cho đến nay vẫn chưa ăn được bằng miệng. Nói vẫn ọ ẹ, không rõ tiếng. Đã qua 3 cuộc giải phẫu (cuộc giải phẫu sau cùng là đấng cổ họng). Bố cháu đã xuất viện được 10 hôm, nhưng lại phải vào cấp cứu 3 lần vì ngộ độc đau trong lồng ngực và bụng - ”

Tiếp theo lời kêu gọi của Tr. Nguyễn-Công-Trứ, tính đến nay (07 May 99) thì các anh chị em HĐ, các Xóm, Gia đình HĐ. Trường-niên, các Liên-đoàn và thân hữu đã gom được : US 2.430 \$ và đã chuyển dần cho gia đình Tr. Dziên.

Cuộc quyên giúp vẫn còn tiếp diễn, và Xin Quý Trường, anh chị em Hướng-đạo, cũng như thân hữu tiếp lời Cầu Nguyện cho Trường Nguyễn-đức-Dziên.

Chi-phiếu, Money order xin gửi về :

Duc Dzien Trust Fund, C/o Mr.Nguyen-Cong-Tru
3614 Hummer Road, Annanadale, VA. 22003, USA.

Số Vàng

1. Tr. Đinh-Hồng-Phong	30 Mỹ-kim
2. Tr. Nguyễn-Thị Xuân-Lan	30 -
3. Tr. Trần Anh-Tuấn	50 -
4. Tr. Nguyễn Minh-Thế	30 -
5. Tr. Lê-Mộng-Ngọc	40 -
6. Tr. Lê Thông-Kinh	50 -
7. Tr. Trần Văn-Phúc	20 -
8. Tr. Nguyễn Đức-Linh	20 -
9. Tr. Ly-Nhut-Hui	20 -
10. Tr. Nguyễn-Đức-Phúc	20 Gia-kim
11. Tr. Ngô-Tán-Phú	50 -
12. Tr. Võ-Vân-Hơn	20 -
13. Tr. Lâm-Tô-Bông	30 -
14. Tr. Phạm-Hữu-Vinh	20 -
15. Tr. Sóc tận tâm	20 Úc-kim
16. Tr. Trường Lạc-Phiêu	50 -
17. Tr. Bùi Dzũng	100 F.F

Liên-lạc xin chân thành cảm ơn Quý Trường, Thân-hữu đọc giả đã gom củi lửa cho cuộc chơi được tiếp tục kéo dài.

(Thủ-quỹ khoá số thu của Liên-lạc số 31 này vào ngày 20-5-1999. Nếu nhận thêm sau ngày này sẽ chuyển vào số thu của số kế tiếp).

Thơ

Thăng Tiến VII

Cùng nhau chào mừng Thăng Tiến bảy

Đôi lời cùng tỏ các bạn hay

Dư âm trại xưa còn vọng lại

Thăng Tiến tương lai họp nơi này

Houston chào mừng Hướng Đạo Sinh

Cùng với đồng hương, khách hữu tình

Hướng Đạo - mười điều luật - nhớ mãi

Mưa nắng không sờn chí bình sinh

Nguyễn Thị Từ Vân

Thanh Nữ Trưng Trắc - Lê Pháp Luân

TIN TỨC XÓM HỌ TRƯỞNG-NIÊN VÙNG RHÔNE-ALPES (PHÁP)

- Ngày chủ nhật 24/5/1998, nhân dịp Cộng-đoàn Công-giáo Việt-Nam ở St-Etienne tổ-chức lễ kỷ-niệm 200 năm Đức Mẹ hiện ra ở La Vang - Quảng-Trị và 10 năm phong Thánh Tử-đạo VN tại nhà thờ ST.PIERRE - ST. CHAMOND dưới sự chủ toạ của Đức Cha Pierre Joatton Giám-mục địa-phận, các Trưởng-niên đã cùng các em thiếu-sinh thuộc Liên-đoàn Thăng Long đến tham-gia và làm được một số việc như phân phát tài-liệu buổi lễ cùng hướng-dẫn quan khách tham-dự buổi ca-vũ nhạc-kịch tại hội-trường ARISTIDE BRIAND - ST. CHAMOND.
- Ngày 05/7-1998, tại buổi lễ tuyên hứa cho ba em thiếu-sinh (VI, VÂN và TIÊN) được tổ-chức tại Château de Corcelles - TRÉVOUX, Trưởng Lạc đà điểu đặm (Trần-Công-Lao) cùng các trưởng-niên có mặt truyền-bổ lưu nhiệm hai Trưởng Dũng và Thăng trong nhiệm-kỳ 1998-2000.
- Ngày 29/11/1998, hai Trưởng Dũng và Thăng đại-diện Xóm Trưởng-niên HÉVN trả lời phỏng-vấn của đài Radio VN tại Lyon qua làn sóng điện 89.8 FM Radio Trait d'union mà nội-dung là nói về sự hoạt-động hiện nay của các cựu hướng-đạo-sinh VN tại Lyon và các vùng phụ-cận nhằm mục-đích chính là rèn luyện và giáo-dục thanh-thiếu-niên VN giữ truyền-thống văn-hóa VN và tự hào về dân-tộc mình.
- Ngày 30/01/1999, HỌp mặt đầu năm ở nhà Trưởng Bằng (VILLEFRANCHE), các trưởng-niên và Liên-đoàn Thăng Long soạn thảo chương-trình sinh-hoạt cho niên-khóa 1999-2000.
- Ngày 03/4/1999, trong chủ-đề tìm hiểu, khám phá tương-quan với các cộng-đoàn người VN tại Hải-ngoại, Xóm cùng Liên-đoàn đã đưa các em đi thăm viếng chùa Thiện-Minh tại St-Foy lès Lyon (cách Lyon 6 km phía Tây Nam). Nơi đây với sự tiếp đón thân mật của Thượng-tọa Thích Tánh Thiệt, các em đã được đi xem điện thờ Đức Phật cùng nghe ông Trưởng (hội-trưởng Hội Phật-tử VN ở Lyon) giải-thích về Phật-pháp và khuyên các em nên làm việc thiện.

MỖ XÓM

Trong hình từ trái qua phải : Tiết-Liên, Minh-Ngọc (phóng viên Radio VN), Jean Claude và Antony (Scouts de France), An-Tiêm (phóng-viên RVN, Tr. Đào-Q.Thắng, Tr. Bùi-Dzũng.

TIN SINH HOẠT XÓM TRƯỞNG- NIÊN VÙNG CHARLOTTE N.C.

Vào một ngày đẹp trời cuối năm, anh chị em Trưởng niên Xóm Charlotte nhóm họp để bàn về những công việc của Xóm và ấn định chương trình sinh hoạt trong năm tới.

Phiên họp được tổ chức tại tư thất của Tr. Lê Thông-Kinh, lúc 8 giờ tối, với sự hiện diện và "Bê Trên" của các Trưởng như sau :

- Tr. Trần Văn-Phúc
- Tr. Lê Thông-Kinh
- Tr. Tôn-Thất-Đồng
- Tr. Vũ Vương-Hổ
- Tr. Vũ Quang-Nhật
- Tr. Đoàn Văn-Tạo
- Tr. Vũ-Chính

(Vắng mặt : Tr. Vũ-đức-Nam và Bê Trên.

Tr. Phạm-Vĩnh-Xuân "Xóm viên viễn-cư" đã thiên-cư về California, nhưng vẫn là Xóm viên).

Mục đích của buổi hội là :

1.-Thảo luận về phương hướng phát triển sự sinh hoạt của Xóm.

2.- Đề nghị và bầu Trưởng Xóm : Qua ý kiến của các Trưởng tham dự buổi họp, tất cả đều "nhất trí" suy cử Tr. Trần-Văn-Phúc đảm nhận chức vụ Trưởng Xóm.

Tr. Phúc đã thuận ý nhận lời để lo việc chung và mọi người đều vỗ tay hoan hô (chỉ trừ Tr. Phúc và Bê trên của Tr. Phúc ngồi "cười nụ").

3.- Cũng theo đề nghị của các tham dự viên, đề nghị Tr. Lê Thông-Kinh đảm nhận chức vụ Phụ-tá Xóm trưởng, và Tr. Vũ quang-Nhật lãnh vai trò Thư-ký.

Hai Trưởng Kinh và Tr. Nhật đã vui vẻ nhận lời, trước sự hoan nghênh của cả Xóm.

Sau khi thảo luận và bầu bán xong, anh chị em đều thuận lòng :

- Mỗi tháng họp một lần để bàn việc Xóm.
- Địa điểm họp : luân phiên.

CHUYỆN BÊN LỀ CỦA BUỔI HỌP XÓM :

Có một chức-vụ không được ghi vào Biên-bản Xóm, đó là chức vụ "Tê-Cu".

Chức-vụ này không ai muốn và chịu nhận cả, vì ... yếu quá ! Nhất là có sự hiện diện của các Bê Trên, các đấng liền ông mắc cỡ quá sá.

Sau đó, vị Trưởng Xóm thấy phiên họp bế tắc, bèn nói toạc móng heo : đó là chức Giám-đốc Ngân khố, chức cầm chìa khoá , chức ban phát Phúc Lợi cho thiên hạ, nói tóm lại, đó là Thủ-quỹ của Xóm. Sau một lúc "giao banh" qua lại, Tr. Tôn-Thất-Đồng tươi cười và phán : nếu không ai nhận thì để đó cho tui. Bravo !!!

Một màn vỗ tay thật dài, hứa hẹn có châu ăn "thả cửa" bún bò Huế, bánh bột lọc, bánh bèo, bánh khoai, bánh nậm và ngắm Hoa Quỳnh.

PHIÊN HỌP XÓM KỲ 2 :

Phiên họp này được tổ chức tại tư gia Tr. Vũ-Quang-Nhật. Lần này cũng vui vẻ, có mặt các Bê trên đầy đủ, có thêm sự hiện diện của Tr. Vũ-đức-Nam, nhưng lại thiếu Tr. Vũ-Chính.

Hai Trưởng Vũ-đức-Nam và Tr. Vũ-quang-Nhật đã biểu diễn tài năng của mình, rất nổi đình nổi đám, làm cho buổi sinh hoạt thêm tươi vui , có ý nghĩa và rất Hưởng-đạo (không trang nghiêm như phiên họp trước , khi thành lập Nội-các).

Hai Trưởng tài ba nói trên đã hồi tưởng lại thời niên thiếu của mình khi còn là Sói, Thiểu, nên dả để tấu cả tâm hồn ca lại những bài ca của thời vàng son H.Đ. xa xưa nên khi nhìn khuôn mặt hai trưởng đang hăng say ca hát thấy ngay là : "Anh hùng xưa, nhớ hồi là thời niên thiếu", hoặc " Vòng quanh đây anh em Sói Con, Bầy Sói nhà Nam vừa khéo vừa ngoan,,," hoặc là "Chèo đi, bơi đi, nước non đang chờ ta ..."

Một buổi họp rất vui nhộn, một tiếng A rất lớn để cảm ơn Tr.Đồng, Tr. Nam và Tr. Nhật .

Cả xóm tan hàng lúc hơn 10 giờ tối, sau khi bụng dạ đã no nê, và hẹn cùng nhau (đến bên bờ suối) à quên, tái nhóm phiên họp sắp tới tại nhà vị Trưởng Xóm đẹp trai như một Mùa Xuân Mới, chứ không còn làNửa Chùng Xuân !

*(Bài tường thuật này do một xóm viên thực hiện, với sự tô màu mè hoa lá của một người khác. Chỉ tiếc là không có được vài tấm hình để bốn phương chiêm ngưỡng dung nhan các Xóm viên Vùng Charlotte **

SINH-HOẠT CỦA XÓM HƯỚNG-ĐẠO TRƯỞNG-NIÊN VÙNG RHÔNE-ALPES (PHÁP)

Vào dịp trại hè do Liên-đoàn Thăng Long tổ chức ngày 05-7-1998 tại Châteaux de Corcelles-TRÉVOUX cách LYON khoảng 20 km về phía Bắc. Xóm HĐ Trưởng-Niên đã tham-gia cùng toán tráng-sinh và các thiếu-sinh thuộc Liên-đoàn Thăng Long để dự lễ tuyên hứa cho 3 thiếu-sinh, trong dịp này Lạc đà điem-dạm (Trưởng Trần Công Lao) đã đến nhận lời hứa của các em đồng thời tranh-thủ hợp bản chương-trình sinh-hoạt của Xóm Trưởng-Niên cho niên-khóa tới. Trước tình-hình nhân-sự khó khăn (do một số trưởng vì công việc làm ăn, hoặc thay đổi nơi cư-ngụ vv...) cho nên Xóm đã quyết-định lưu nhiệm hai Trưởng Dũng và Thắng thêm một nhiệm-kỳ nữa cho đến năm 2000 (cần nhắc lại nhiệm-kỳ đầu 1996-1998) có cố Trưởng Gà chịu khó Nguyễn Kim Doanh làm Xóm Trưởng với hai trưởng phụ-tá. Nay tiếp nhiệm-kỳ mới 1998-2000 thì chức Xóm Trưởng còn để trống, chỉ lưu nhiệm hai phụ-tá Xóm là Trưởng Dũng "phụ-tá Xóm Trưởng" và Trưởng Thắng "thư ký Xóm". Hội-nghị đã thông qua cùng ngày. Kế tiếp ngày 15 tháng 8 năm 1998, Liên-đoàn cùng Xóm đưa

Dung-nhan mùa hạ
của Bùi-Dzũng

các em thiếu-sinh đi viếng Đức Mẹ Lộ Đức (Lourdes). Đến ngày 29 tháng 11 năm 1998 được đài Radio VN mời phỏng-vấn về phong - trào HĐVN tại Hải Ngoại, đặc-biệt là tại Pháp. Tôi đã cùng thư ký Xóm là Trưởng

Thắng đến tại Studio của Đài Radio Việt Nam qua làn sóng điện 89.8 Frqz FM Radio Trait d'union ở Lyon để trả lời phỏng-vấn của các phóng-viên đài tiếng nói Việt Nam là các anh Tiết Liên, An Tiêm và đại-diện các Hướng-đạo-sinh Pháp (Scouts de France) là Jean-Claude và Anthony. Nội-dung phỏng-vấn về sinh-hoạt HĐVN tại Lyon, sự ra đời của Liên-đoàn Thăng Long gồm toán Tráng và các em thiếu-sinh rồi trở về phương-pháp giáo-dục của HĐVN mà đặc-biệt là gìn giữ truyền-thống văn-hóa Việt-Nam vv... Nhân dịp đó qua làn sóng radio tôi đã mời tất cả các khán thính-giả của đài, các đồng hương, thân-hữu có quan-tâm đến Hướng-đạo đến tham-gia vào sinh-hoạt của Xóm Trưởng-Niên để quảng-bá và cổ võ cho phong-trào. Kết-quả là đã có những cú phone gọi trực-tiếp lên đài xin địa-chỉ văn-phòng Liên-đoàn Thăng Long để liên-lạc và sau đó vào ngày 19/12/1998 nhân dịp họp cuối và tổ-chức Noel 98 cho các em tại trụ-sở giáo-xứ Việt Nam công-giáo ở Lyon quận 8 đã có một số thân-hữu và phụ-huynh các em chưa tham-gia Hướng-đạo tại vùng Lyon đến vui chơi, tham-gia sinh-hoạt với các Trưởng-niên để trao đổi ý-kiến đóng góp cho Xóm. Rất đáng khích-lệ cho anh em HĐVN tại đây.

Năm 1998 trôi qua, đầu năm nay 1999 sau cuộc họp vào ngày 30-01-1999 tại nhà Trưởng Bằng ở Villefranche để bàn về chương-trình sinh-hoạt trong năm. Xóm đang chuẩn-bị vận-động các thân-hữu mà trước hết là sẽ mời các vị phụ-huynh có con em đi Hướng-đạo để thành-lập Ban Bảo trợ. (Hiện nay Xóm đã có Ban chuyên-môn kỹ-thuật là các cựu trưởng HĐVN để đảm-trách phần sinh-hoạt chuyên-môn cho các em, nhưng chưa có Ban Bảo trợ để đôn đốc, giúp đỡ, khuyến-khích, cổ võ cho phong-trào, nên việc làm này là công việc chính mà Xóm đang gấp rút để cố hoàn-thành cho kỳ được từ đây vào cuối năm). Còn riêng về sinh-hoạt Xóm thì rất là sôi nổi vì lẽ các trưởng-niên cũng đồng thời là Hướng-đạo-sinh hiện-dịch nên bám sát các sinh-hoạt của Liên-đoàn cứ mỗi tháng một lần sinh-hoạt Tráng, rồi hai tuần một lần sinh-hoạt thiếu-đoàn để dạy các em kỹ-thuật nút dây,

morse, sémaphore, kỹ-thuật trại, tập hát các bài hát sinh-hoạt HĐ bằng tiếng Việt-nam, kể chuyện lịch-sử Việt Nam bằng tiếng Việt, thủ-công trại vv...Ngoài ra cũng đã tổ-chức những buổi du-ngoạn và mới đây trong nội-dung thách đố cộng-đồng (Relation aux autres) đã hướng-dẫn các em đi thăm chùa Thiện Minh ở St Foy lès Lyon gặp Thượng-tọa Thích Tấn Thiệt (trụ trì tại chùa) để tìm hiểu về đạo Phật vào ngày 03/4/1999 vừa qua và tiếp theo vào ngày 17/5 sắp tới trong chương-trình sinh-hoạt là sẽ đi thăm cha

Sang, một linh-mục VN phụ-trách một giáo-xứ công-giáo ở Ambérieu cách Lyon khoảng 30 km về phía Bắc ... và còn gì nữa??! Lẽ tất-nhiên là sắp tới vào tháng 6/99 sẽ có một buổi cắm trại hai ngày để chuẩn-bị cho kỳ trại lớn tổ-chức bốn ngày dự trữ vào tháng 7/99 mà địa-diểm còn đang thăm dò và thảo-luận của các Trưởng (còn rất bí-mật sẽ xin bật mí cho các anh biết sau). ✨

Bùi Dzũng

KÝ ỨC

Cảm đề hình bìa Liên-Lạc số 30 (Tháng 3/99)
Trong lều H.Đ. Trưởng-niên Trại Hạp bạn T.T.6.

Một Tấm Hình

Tiếng cười Hạp Bạn rộ trong lều
Các Trưởng cao-niên mỗi cánh điều
Sau cuộc chơi dài, Huỳnh với Đệ
Chín mười Đức-Phúc : Mọi người yêu.

Một Ký Ức

Tất cả dư âm Thăng Tiến Sáu
Trong giây phút bóng đêm chưa đổ
Nhìn : Ngây ngất siết chặt Nghĩa Tình
Ôi, Thời niên thiếu !

Một Hoài Mơng

Là dư âm khúc nhạc một thời
Làm phấn khởi chiều vàng xế bóng
Mong cố giữ và ghi nhớ mãi hoài
Truyền lại thế hệ sau : Cố Gắng !

Hồ Rụng Răng

Võ-Văn-Hơn

Akela . Hậu-Giang

1936-1945.

TÌNH ANH EM

Tưởng nhớ Trưởng Sơn Miêu Trịnh Trọng

*Anh em rẻ nhưng khác gì ruột thịt,
Bao năm cách biệt vẫn nhớ thương nhau,
Thử tóc xanh cho đến lúc bạc đầu,
Tình thương mến không lúc nào phai nhạt.
Nay con cháu đã nên danh thành đạt,
Bao năm qua dồn dập những đau thương,
Nếp gia phong vẫn giữ đạo Càng Thương,
Tình lưu luyến mãi đậm đà thắm thiết.
Ngày ra đi nắm tay nhau từ biệt,
Tưởng không còn trông thấy được mặt nhau,
Tình yêu thương như thấu đến trời cao,
Niềm ao ước đã trở thành sự thật.
Anh chị em nay trùng phùng đủ mặt,
Hơn thảng qua quần quít cạnh mẹ hiền,
Niềm vui nào sánh được cảnh đoàn viên,
Lòng khao khát bao năm, giờ mãn nguyện.
Ước mong sao nghĩa mẹ được báo đền,
Cho tương xứng, đức cù lao dưỡng dục.
Nay chia tay lòng vẫn vương chưa dứt,
Tay nắm tay truyền cảm chút tơ lòng.
Nợ nhân sinh lòng mong trả cho xong
Hầu thanh thản mỉm cười khi nhắm mắt.
Yêu quê hương ngược trông về phương Bắc
Nơi tràn đầy kỷ niệm : Mến, thương, đau.
Chiều chiều ra đứng ngõ sau,
Ngó về quê mẹ, ruột đau chín chiu (ca dao)*

Dà Nẵng, ngày 9.8.1995

Sói Tận Tâm

HƯƠNG-ĐẠO NGOẠI-TỘC

Lương-Tâm

Lời thưa trước : Liên-lạc số này, được nhắc đến nữ-giới Hương-đạo, là một nữ độc giả, dù là "Hương-đạo ngoại-tộc", tôi cũng xin được đóng góp vài giòng, nhân dịp sinh nhật thứ 70 của một người trong Nhóm Phụ-trách. L.T.

Dạ thưa, tôi là em dâu của anh, chưa được gia nhập Hương-đạo ngày nào. Thuở còn trẻ vẫn thường ca ngợi và hướng về tinh thần Hương-đạo, nhưng duyên may không đến.

Mặc dù không sinh hoạt trong gia-đình Hương-đạo, nhưng tôi có may mắn là người được nhận báo Liên-lạc đầy đủ, đúng kỳ hạn, từ số đầu đến số ba mươi và sẽ tiếp tục được nhận nữa. Báo thì đem đến tận nhà, lại không bao giờ nhắc đến trả tiền (chỉ nhờ độc giả tùy hỷ), đại gì không đọc cho đời thêm vui ! Tôi có cháu trai thứ hai cũng là một độc giả trung thành của báo Liên-lạc, đã say mê đọc từ A đến Z mặc dù không biết những ai trong đó, ngoài Bác nó.

Tờ báo không quá 40 trang nhưng gói ghém rất nhiều thân tình trong đó. Người kia mất tin nay tìm lại được bạn. Gia đình nào có niềm vui nỗi buồn đều được chia sẻ. Rồi lại hẹn hò gặp nhau ở một nơi nào đó để sinh hoạt hay nhắn tin cho một vài Chị có những biệt danh khá ngộ nghĩnh như "Chị Yit nước vui vè", "Chị Sơn-ca từ tởn", hoặc "Cô Năm Xóm Chuối"

Mỗi lần cầm tờ báo trên tay, tôi lại nói với nhà tôi : Anh ấy "chịu khó" thật, đấy là niềm vui của anh, đúng vào lúc anh đang vào tuổi nghỉ ngơi, sau hơn một phần tư thế kỷ lăn lóc với công-vụ ở quê nhà và cũng một phần tư thế kỷ khác sống ở quê người !

Quả thật vậy, thưa quý độc giả. Ở vào hoàn cảnh và vị trí thuận lợi như hiện nay của anh tôi, với một đời sống ổn định, thêm vào đó,

anh có một tủ sách đủ các thể loại, đặc biệt là văn chương và lịch sử. Anh rất thích đọc sách, chịu khó tìm sách quý, và cũng chịu khó mua đồ "garage sale", hề thích là mua, năm ba đồng không nhiều, nhưng mua lắm thứ, về để dưới sous-sol. Cứ vài ba tháng, chị tôi dọn dẹp nhà cửa, bất chợt tìm thấy vài món lạ, cầm lên và nhìn anh, anh hết đường chạy chữa, chỉ cười huề. Chị tôi vốn tánh hài hoà, chỉ tiếc không có thì giờ và sức khoẻ để sắp xếp những thứ linh kính ấy, vì biết đó là niềm vui của chồng.

Ngoài báo Liên-lạc, anh tôi còn phụ trách tờ báo QGHC. và viết bài cho một số báo khác Mỗi ngày làm việc chừng vài giờ. Các con thấy Cha vui thích viết và làm báo, nên nhân ngày về hưu-trí và cũng nhân dịp sinh nhật vào mùa hoa muguet nở, đã mua tặng anh một bộ máy ordinateur và nói là "để Ba vọc máy cho vui". Mỗi khi chồng tôi có chuyện cần gọi điện thoại cho anh để hỏi han điều gì, hề nghe tiếng máy rè rè thì lắc đầu những mặt vui tươi nói : Giờ này Bác đang "say Internet" rồi !

Nếu lật từ những số báo đầu so với những số gần đây thì anh đã tiến rất nhiều trong giới "Văn bút Hương-đạo". Lối viết lưu loát dí dỏm, dẫn chứng thơ văn chính xác, tránh né trả lời khéo léo Tất cả đó là do nhờ Chị tôi, người có choàng khăn Hương-đạo mỗi khi theo chồng đi sinh hoạt, nhưng chắc không mấy thuộc Luật hay Lời hứa H.Đ, mà chỉ có một tấm lòng : luôn luôn ủng hộ chồng. Anh tôi mà ngồi vào máy lo việc báo chí, thư tín là Chị tôi không dám nhờ một việc gì dù hết sức nhỏ, vì vốn biết anh tôi lười việc Nhà nhưng siêng việc Làng. Không những thế, chị tôi thường đặt cạnh góc bàn một đĩa nhỏ trên có vài lát chả lụa hoặc vài ba cuốn chả giò, không được nhiều hơn, bởi vì anh tôi vốn dễ tính ngon miệng ăn nhiều, lơ đễnh việc kiêng

củ, dù trong người không thiếu bệnh: cholesterol, tim mạch, đường ...Nhưng nhờ vui tính, vô lo nên Trời cho qua hết. Riêng chị tôi thì rất cẩn thận lo cho anh: Chè không đường (sao lại gọi là chè nhĩ!), một muỗng nước mắm thêm 4 muỗng nước lạnh, dầu mỡ tráng qua lấy lệ, ăn đồ luộc nhiều hơn chiên xào. Có lần cô con gái thứ hai của anh vừa cười vừa nói với Chị: "Me đừng lo, lấy đũa trợn đũa, Ba thích đồ béo thì Me cứ rán mỡ heo lên xào nấu cho ba, không chừng thế mà lành bệnh". Nói thế chứ tôi biết Chị chẳng bao giờ làm cả. Và cũng nhờ có Chị lo, nên giờ đây Anh mới còn ngồi đó mà bình thản lo việc báo bổ cho anh chị em H.Đ. đọc cho vui. .

Đại gia đình chúng tôi có chừng bốn mươi người, kể cả dâu rể con cháu nội ngoại, mỗi lần kỳ giỗ họp mặt thì vui nhộn lắm, mọi người tranh nhau nói cười, vì tên của các anh em trai bên chồng tôi đều mang bộ "Ngôn" cả. Nào là Cáo, Khiêm, Luận, Th., Huấn, Tử, Thị, Tuấn. Tất cả tên viết theo Hán-tự đều khởi đầu bằng chữ Ngôn, cho nên ai cũng nói nhanh, nói nhiều và nói lớn cả. Khiếp thật! Ai có chuyện gì vui, tếu, đều chờ dịp đó mà kể tung ra cho mọi người nghe, ai cũng vui cười thoải thích, và dĩ nhiên anh tôi cũng hoà mình tham gia một cách hăng say.

Vào những ngày chủ nhật tốt trời, Anh cùng hai người em hẹn nhau đi ăn sáng, nay các con tôi cũng đã lớn, xin gia nhập "Hội điểm tâm" để được nghe chuyện gia-đình, chuyện Tử-đường ở Vùng An-cựu xa xăm với những ngày thơ ấu của các Bác và Bố. Tôi dặn các con tôi hãy nhìn gương của các Bác và Bố đối xử với nhau để anh em sống hoà thuận.

Tất cả là thế đó, với một con người năm nay vừa tròn bảy mươi tuổi, lúc nào cũng trong tinh thần "Sấp Sấn".

L. T. (Hè 1999).

Tin Trai Họa Bạ

Tin được phổ biến mới nhất :

Trường Vinh-Đào, Chủ tịch Ban Thường-Vụ HĐTU/HĐVN vừa cho hay tin mới nhất về cuộc Họa bạn T.T.7 như sau :

"Trại họa Bạn Thăng Tiến 7 tại Houston, theo đề nghị của BSA, sẽ được tổ chức vào mùa Hè năm 2002 (thay vì năm 2001 để khỏi trùng với thời gian tổ chức Trại Họa Bạn Quốc gia Hoa-kỳ).

Như vậy, năm 2000, chúng ta cố gắng tổ chức một sinh hoạt lớn để kỷ niệm 70 năm Hưởng-Đạo Việt-Nam. Dự án được đề nghị là một Cuộc Họa Bạn Đới-trưởng, và cùng lúc họa Hội-nghị Trường để bàn một số vấn đề quan trọng liên quan đến tương lai Phong trào H.Đ.V.N.

Kế hoạch này cần được xúc tiến ngay từ bây giờ. Thứ nhất là quyết định địa điểm và thời gian. Xin các Trưởng xem nơi nào có khả năng tổ chức để đề nghị nhận lãnh công tác này. Vì công tác tổ chức Trại Họa Bạn Đới-trưởng và Hội-nghị Trường không nặng như một Trại Thăng Tiến (số trại-sinh tham dự tối đa là 200-250 người), nên chúng ta có đủ thời gian chuẩn bị. Ban Thường-vụ mong sẽ có đề nghị sớm để dễ bề quyết định, nhất là vấn đề địa điểm.

Lời Hưởng Ưng Tiên phong :

Đáp lời kêu gọi của Tr. Vinh-Đào, Chủ tịch BTV/HĐTƯ/HĐVN, các Liên-đoàn HĐVN Miền Nam California đã họp vào ngày 8/5/99 để thảo luận dự án tổ chức Trại Họa Bạn Tuần/Đới-trưởng và Hội-nghị Trường vào năm 2000. Sau khi duyệt xét lại những chi tiết cần thiết, Hội-dồng Trường các LD. HĐVN. "Xin Tình nguyện" tổ chức Trại Họa Bạn nói trên và chính thức đạt lên HĐTU dự án đính kèm trong điện thư để được cứu xét :

(proj_y2k.doc, Word 6.0 và VNI format)

Trong thời gian chờ đợi quyết định của HĐTU, một Ủy-ban Tổ-chức Lâm thời đã được hình thành do Tr. Lê Minh-Lý phụ trách.

(Hoan Hô HĐVN Miền Nam California !!!)

M Ã T H Ư

Đây là nơi ẩn tích của những vị không muốn cho thiên-hạ biết "đường gương nét kiếm" của mình, nhưng buộc lòng Mã-Tử phải chống đỡ, để thiên hạ mua vui.

✉ Tr. Lê-Mông-Ngo (Ca-li)

Thư Anh gởi, đọc đi đọc lại đến mấy lần, tuy ngắn, nhưng chan chứa tấm lòng đối với anh em Ban Phụ trách L.L. Anh đã đọc kỹ bài của Tr. Nguyễn-Xuân-Linh viết (trong mục Rời đây khi sinh hoạt nói tiếng gì?, trang 4, 5 L.L số 30), đã chịu khó theo dõi, đọc chi tiết nên mới nhận xét về cách bày vẽ cho các em tập thờ trong chương trình sinh hoạt. Thư của Anh ghi những nhận xét và bài Dịch Cân Kinh, em đã gởi cho Tr. Linh rồi, và em có cho địa chỉ của Trường, để Tr. Linh có dịp liên lạc với Anh.

Anh Ngo ơi, sống cho người khác, vẫn có một người nào đó trên đời này cần sự góp sức của mình thì cuộc sống còn ... dài lắm, vẫn còn vui lắm, có ý nghĩa lắm. Có lần em nói chuyện với anh chị Lâm-chánh-Trung ở Florida, được biết Anh hàng ra tay tế độ, giúp đỡ nhiều người với khả năng và kinh nghiệm châm cứu, cũng như tham khảo sách vở về Đông y, đã làm cho rất nhiều người giảm bệnh, thoát hiểm, có việc Thiện nào xứng đáng hơn nữa phải không Anh? Như Anh biết, có những việc làm

không vì gì hết, mà chỉ muốn những vất vả nhỏ, những lo toan nhỏ nhỏ, những niềm vui nhỏ nhỏ, mà nhờ những thứ "nhỏ nhỏ" ấy làm cho cuộc sống của mình trở nên quân bình, thanh cao, đặc biệt là ở vào lứa tuổi của anh em mình.

Anh Năm Thiết vẫn hằng nhắc đến Anh và những kỷ niệm thời kỳ ở Khoá 3 Thủ-đức vào những năm 1953. Tháng 7 tới đây, anh Thiết sẽ thay địa chỉ mới, chắc cũng sẽ thông báo cho anh em hay.

✉ Tr. Bùi Dzũng (Pháp).

Từ bên Tây gọi điện thoại qua hỏi thăm sức khoẻ Ngựa 2 lần, lần này thì qua khỏi cơn "Cúm" rồi nên chuyện trò thoải mái hơn lần trước. Tiếc rằng Tr. Nguyễn Trinh-Cường chưa đáp lời nhắn tin của Dzũng, hay là Tr. Cường chưa đọc xong Liên-lạc số 30? Vô lý! Anh Thoại sẽ "Nhắn Tin" thêm một lần nữa xem sao.

Sau khi gác máy điện thoại, Bè Trên của anh hỏi:

- Anh nói chuyện với anh Dzũng nào vậy?
- À, anh Dzũng Hướng đạo ở bên Tây.
- Ai mà chả biết là vừa nói với anh Dzũng ở Pháp, nhưng mình đã gặp anh ấy lúc nào mà anh em em em ngó bộ thân thiết rứa?
- Nói ra Em cũng không biết mô, vì loại bạn H.Đ. anh em em thân thiết kiểu đó, có đến 50% nằm trong ngăn kéo của anh, xếp vào hồ sơ "Người Tình Không Chân Dung", nghĩa là Anh chưa bao giờ được thấy mặt, tuy thư từ hay trao đổi bằng điện thoại thì có:

..... Tin thường lại, Người không thấy lại,

Theo Dzũng nói, sẽ cố hết sức để làm cho H.Đ nơi Vùng Dzũng ở ngày càng khá hơn, anh Thoại tin là Dzũng sẽ cùng với anh em bên ấy thực hiện được. Dzũng cũng biết rằng trong giai đoạn này hay một giai đoạn nào đó, chúng ta chưa có khả năng hay điều kiện làm được việc gì to lớn cho Phong trào, và trong lúc anh em mình nói chuyện viên viên, ngổ ngàng và sơ kiến cũng không trao đổi được với nhau những gì mình muốn nói. Nhưng chúng ta cùng hiểu, cùng tin rằng: dù hư không kia có chỗ cùng tận giới hạn của nó nhưng "Lời Hứa" của chúng ta không bao giờ chấm dứt. Nó ẩn hiện

lúc mờ lúc tỏ trong tâm thức chúng ta, nhưng nó không bao giờ với cạn cả. Phải không Dzũng ?

✉ Tr. Hồ-duy-Sính (N.Y.).

Đọc thư Trường, thật khó trả lời cho đúng như ý Trường mong đợi, vì vốn liếng của Ngựa này không hơn ai mà dám bày vẽ, nhưng đã hỏi, cũng xin chiều ý Trường, thử xin góp ý :

Về phương diện Hướng-dạo thì Ngựa này đang còn phải "xách trap" theo học hỏi nhiều các bậc Đàn Anh (Hỏi Tr. Voi Già thì biết), những chuyện mà Trường đọc trong Liên lạc bấy lâu là do những điều mà Ngựa được đọc trong sách vở, hoặc đã sống trải qua, nay có dịp nhỏ mà nhắc lại thôi, đâu có gì cao xa uyên bác. Trường khen là Trường đã quá khoan dung, hoặc cho Ngựa uống sirop để dễ bề tiếp chuyện ?

Trường thắc mắc về vai trò của "Người Cha" ít được nhắc nhở; người đời thường ca ngợi "Người Mẹ" mà thôi : Cài hoa Hồng khi Mẹ còn sinh tiền, hay hoa Tráng khi Mẹ đã qua đời nhân ngày báo hiếu. Trường có ý kiến nên bày cho các em H.Đ. cài thêm một cành Hoa Lớn, đặc biệt dành cho Cha, vì ai cũng biết không phải chỉ riêng Mẹ mới đem lại sự có mặt của Con trên cuộc đời.

Theo Ngựa này, đó cũng là một ý kiến hay, nhưng thiết tưởng không cần bày cho các em H.Đ.S làm như vậy (nhân ngày Báo Hiếu - Vu-Lan), vì khi Mẹ là Hoa Hồng đỏ thắm thương yêu hay Hoa Tráng thanh cao toả hương ở một cõi lạ nào khác, thì Cha là luôn là Lá, là Cành, là Cuống hoa nâng đỡ bước chân Mẹ. Sự có mặt của Cha trên cuộc đời không phải là để góp Hương góp Sắc cho vườn Hoa thương yêu, mà để bảo bọc, che chở và làm phát tiết những đoá hoa xinh đẹp trong mỗi vườn hoa thương yêu ấy. Nói nào có Mẹ thì nói đó có Cha. Trường Sính ơi, không biết Trường có san sẻ ý nghĩ đó với Ngựa không ?

Hơn nữa, ở hậu bán thế kỷ này, đàn bà cao giá lắm. Để đùa một chút cho vui, mời Trường nghe :

Ba đồng một chục đàn ông,

Chị bỏ vào lòng Chị xách đi chơi.

Ba trăm một chị đàn bà,

Ai mua phải trái chiếu hoa Chị ngồi.

Thú thật với Trường, Ngựa không thể giải đáp câu hỏi của Trường : "Làm thế nào mà làm vui lòng

mọi người". Khó lắm Trường ơi, mỗi lứa tuổi đều có cách sống của họ, làm khác đi sẽ gây ngỡ ngàng, khó chịu đem buồn phiền cho một số người khác. Cũng như đã ngủ là phải ngáy thì giấc ngủ mới sâu. Vả lại mình đâu có thể làm chủ được mình khi đã ngủ !

Còn câu hỏi chốt của Trường là : "Cách đối xử với người Bạn Đời cho trong ấm ngoài êm."

Câu này tưởng đối dễ, trước khi lên xe bóng, Ngựa được bạn bè dạy dỗ rồi và có sách vở hướng dẫn : phải tưởng tượng có được cái goit mình ưa thích để duy trì tình thương mãi mãi và tạo Hạnh phúc trong gia đình :

Một chén mắm đường dầm ớt,

Cộng một trái xoài xanh,

Chia đều hai tiếng : hít hà

Số thành : Bà Xà !

Hơn nữa, Thánh Hiền đã dạy "Tưởng kính như tân" nghĩa là phải trọng nhau như khách :

Trước khi đi ngủ chải đầu,

Để trong giấc mộng, gặp nhau dàng hoàng.

Còn đoạn cuối, Trường khen Ngựa, xin không dám nhận vì tự xét không được như vậy, để đó tính sau.

✉ Tr. Đình-Hồng-Phong (Ca-Li).

Nhận được quà quý của Sóc phương xa, của một đồng công một nén, trong lòng Ngựa ái ngại vô cùng, vì không biết mình đã làm được gì mà bằng hữu dài ngộ như vậy ?

Nhìn tấm hình cháu Bảo-Lộc 2 tuổi với khăn đóng áo dài, có đôi mắt tinh anh chi lạ, nhà họ Đình sẽ có Phúc lớn, vì Con đã hơn Cha, nay Cháu còn hơn Bố nữa. Những lời cầu chúc của Ông Nội và Cháu B.L., Ngựa chỉ mong có được 1/4 là sung sướng lắm rồi, còn 3/4 khác xin nhường bá tánh, vì Đức Khổng-tử có dạy : "Phú quý bất năng tận hưởng". Cám ơn đã chu đáo cho hay địa chỉ mời để gởi L.L. kể từ số 31, hơn hẳn một số độc giả "rất H.Đ." khác đã không làm được như vậy !

✉ Tr. Bạch Thu-Hà (Ca-li).

Liên-lạc nhận được 2 thiệp mời qua dự lễ kỷ niệm 8 năm Mỹ-viện "Thu-Hà Beauty Institute" và Khai trường Phòng giải phẫu nhân khoa

bằng Laser (cùng một địa điểm) kèm thêm lời viết tay rất ử chân tình của vị Nữ Chủ nhân, anh em trong ban phụ trách rất hi hửng, nhưng tìm mãi không thấy vé máy bay đính theo nên ... xiù như cái lớp, nên chỉ biết ngược mặt hưởng về Trời Midway City để chúc "Cổ Sở thành công." Có một điều là anh em trong Ban Phụ trách và độc giả L.L. không thể quên danh ngôn của ai đó đã đỏng dặc tuyên bố : "Người ta" mà còn, thì Liên-lạc không thể chết được". Không tin thì qua Úc-châu hỏi Trường Hoàng-Hội thì biết, phải vậy không Cụ Xếp Ga Melbourne ?

✉ Tr. Lữ-Hùng (Singapore).

Nhận được tấm bưu thiếp gửi từ Singapore, chúng tôi dang ấy vẫn chưa quên Liên lạc. Nhờ đạo trước đây, khi lập Làng Bách-Hợp San Jose, dang ấy được suy tôn làm 'Mô Làng', nay qua tận miền xa xuôi ấy, mỗi khi vác mô ra rao có ai nghe được không ? hay chỉ Chàng đánh mô lên + tiếng Bà Xã dội lại = sinh ra Dân làng rồi lập ấp ! Singapore cũng có nhiều người Việt lắm chứ. Hồi năm 1973, Ngựa có qua đó cùng với phái đoàn HĐVN dự hội nghị Á-Châu TBD, rất vui.

Đọc câu cuối, thấy thương chi lạ : "Số em là số tha hương, đã xa Quê Việt, lại xa cả đất tạm dung Mỹ-quốc". Thôi ráng lên em ơi, chờ xem khi nào sao Thiên-mã rời khỏi cung Thiên-di, khi đó mới tính lại được . Chúc dang ấy mọi sự bằng an.

✉ Tr. Hồ Tận Tụy (Olympia).

Hay quá ! Hồ đã dẫn đường cho Ngựa chạy : "Xin đừng trả lời vào mục Thư Bạn, mà chỉ nên đưa vào Mã Thư". Lời lẽ trong thư (dề ngày 25-3-99) có đôi chút ngậm ngùi, chua chát, nhưng rất dễ thương và đầy ... lý sự, có cái đúng và có cái cần phải chờ ... thời gian mới trả lời được (chứ không phải sai đâu, đừng vội ngỡ oan Ngựa).

Tôi biết Trường rất thiết tha với Phong trào, rất nôn nóng làm thật nhiều việc, nhưng muốn là một chuyện mà ... thời gian là một chuyện và không gian cũng là một chuyện khác nữa. Chắc Trường còn nhớ kỳ Trại Phục vụ : Trường ở lều Hồng-

Bàng và Tr. Tuấn ở lều Lam-sơn, đã tham dự một đêm lửa trại bất như ý, vì da mang quá nhiều việc, sáng hôm sau lại phải trở về sân Gôn thăm Bầy của mình, rồi trở lại Thanh-bình, chính lúc ấy Trường đã nhìn Trời mà than rằng :

Thân này vì xé làm đôi (làm ba) được,

Nửa qua Bến Thủ, nửa (muốn) về sân Gôn.

Nhìn lại tấm hình hôm lễ ra mắt Ấu-đoàn Văn-lang của Trường (ngày 26-7-92), Tr. Trần-văn-Lược sau khi nghe trình bày những diễn tiến quá nhanh chóng và vội vàng của Liên-đoàn Lạc-Long-Quân đã ân cần dặn dò : "dục tốc bất đạt", đứng bên cạnh Tr. Lược là Tr. Tiến-Lộc cũng nhẹ nhàng gật đầu đồng ý nhận xét của Tr. Lược.

Ngựa rất thích câu cuối trong thư : "Thưa Anh, nói cho cùng thì chơi HĐ là đã ... kém khôn ngoan rồi, thôi thì lỗ đại cho đại luôn. Dù không còn được hoan nghênh, em vẫn mong giữ được sự thân mật như trước..." Nhưng Trường Hồ Tận Tụy ơi, trên đời này biết ai đại, biết ai khôn, nhưng điều cần giữa chúng ta là có, và giữ được một tấm lòng.

Ngựa tôi rất đồng ý một đoạn mà Trường đã ghi lại trong "Sự Ra Đời của Hồ Tận Tụy" trong kỳ Trại Phục-vụ : "Chúa Rừng đã hoá kiếp cho Lai-Hữu-Thế biến thành Hồ Tận tụy"

Liên-lạc được thực hiện ở Canada là chốn đất lành, trao đổi cho nhau những tin tức, nói cho nhau nghe những chuyện vui, san sẻ cùng nhau những lúc buồn, không tranh luận, sợ làm mất hoà khí giữa anh em. Tuy đó không phải là ... thượng sách, nhưng thủy-chung với chủ trương của Bản Tin, xin được bằng lòng xếp ở hàng "trung sách", và để cho không khí sơ giao giữa anh em mình được nhẹ nhàng đôi chút, Ngựa xin kể mẩu chuyện Voltaire, đi dóm ngay cả khi đi tàu suốt . Sinh thời, nhà đại văn hào này hay châm chọc các Vua Chúa, các nhà quyền quý và cả mấy Cha Cố . Khi gần chết, một vị Linh-mục đến bên giường bệnh khuyên giải :

-Anh hãy ăn năn từ bỏ quý Satan đi.

- Voltaire thì thào : - Cha ơi, bây giờ không phải là lúc gây thêm kẻ thù mới ! (Mon Père, ce n'est pas le moment de se faire de nouveaux ennemis !).

Sau hết, mong được giữ mãi sự thân mật giữa chúng ta.

✉ Tr. Bò Câu Kín đáo (Ca-li).

Trông chữ ký với tên rừng thật tuyệt vời, rất khéo xếp đặt. Lại còn khen Liên lạc đã cho Con những giây phút “thoải mái” khi đọc L.L., nhất là mục Mã Thủ, Thư Bạn của NCK, mà không ai khác hơn là Chú Thoại của Con...”

Trời Đất ơi, đã chín năm nay mùa kiếm giữa vườn hoang, người khen cũng có mà người trách cứ cũng nhiều, chỉ biết lấy tấm lòng mà đối xử với nhau mà thôi. Sống phải lạc quan, với Hưởng-đạo cần thêm một chút tin yêu và độ lượng. Trường hợp của Bò-câu, hãy giữ mãi sự vui vẻ, đừng băn khoăn vì những chuyện dẫu dẫu. Hãy tin vào số kiếp. Trong cuộc đời một người, buồn vui đều đã được an bài. Cái khó (mà cũng dễ) là mỗi người chúng ta làm sao có trong tâm hồn có sự thư thái và sáng suốt để tiếp nhận đời mình, vậy thôi. Mình là con Nhà Phật, biết được giáo lý uyên thâm của Tôn giáo mình, xin hãy theo đó mà tâm niệm. Chúc tinh thần vững mạnh và mọi sự an vui.

✉ Tr. Đạm-Phượng (NJ).

Xin đừng ngại viết bài cho L.L. mà “dán do” hay hay dở. cái quan trọng là tham dự cuộc chơi chung. Khi đọc đến câu :’... những sẽ cố gắng ,dân học trường Tây nên dốt tiếng Việt lắm, lại đi xa nhà đã hơn 35 năm nên viết tiếng Việt “buồn cười” lắm. Chỉ có Chị Năm ở Texas là giỏi thôi”. thì anh em ai cũng cho là lạ,vì cho rằng viết như vậy là ‘cừ’ lắm rồi, hơn nữa là con nhà tông không giống lông cũng giống cánh, sá chi chuyện viết bài cho L.L., dồ dễ ợt mà ! Nói thiệt đó. Không tin, thử hạ bút viết đi thì biết.

Còn bà Năm . Xóm Chuối tính sao đây, thăm dò các vị trong Nhóm Thanh-quan, cả Làng Tân-Hương, ai ai cũng giao ban qua sân Bà Năm , suy tôn Bà Năm cả. Á quên, phải gọi là Cô Năm cho đúng với danh hiệu của thời ... oanh liệt ngày xưa. Đừng làm mất mặt bầu của đó nghe !
Sau hết cảm ơn đã cho địa chỉ mới của L.A. và Tr. Huyền để tiếp tục gọi L.L.

✉ Tr. Nguyễn trung-Hoà (San Jose).

Hồi Gấu kiên trì ! Mừng là trở lại cuộc chơi đã dang dở. Ở Vùng đó có lắm nhân tài, tha hồ mà tung hoành. Nhắc lại những kỷ niệm ngày xưa ở miền giới-tuyển, rứa mà đã hơn 40 năm rồi ! Nhanh thật. Đã gọi Luật và Lời hứa HĐ qua cho Gấu, cũng đã gọi Đặc san QGHG nói về những ngày khó khăn của mình dạo ấy. Cuộc đời không thể biết hay đoán trước được gì , vì sự diễn biến của đời người không có gì hợp lý hết cả. Bởi thế nên mới có những sự tình cờ, những sự ngạc nhiên. Ai có ngờ rằng anh em mình từ dạo ấy chia tay, lang bạc giang hồ một thời gian khá dài, ra hải ngoại cũng hơn 20 năm mới nối lại được sợi dây liên lạc với nhau (cũng do tờ L.L.).!

✉ Tr. Hậu bối Lê-Lan (VA.)

Tất cả những mục Trường gợi ý trong thư ngày 12-4-99 đều hợp lý cả, duy có cuộc phỏng vấn Ngựa này, cần phải xét lại, để đó tính sau.

Cũng qua thư nói trên, Ngựa này xin gợi một lời khuyên : Đừng nên lãnh nhiều việc, nhiều nơi với nhiều đường lối khác nhau, e khó được như ý. Nhắm việc nào thích hợp với mình, với khả năng sẵn có và thời gian cho phép mà tiến hành thì dễ thành công hơn.

Đó là lời góp ý thành thật của một người bạn, chú xin đừng xem đó như một mẩu mực để nghe theo. Thân chúc mọi sự an vui và như ý.

✉ Tr. Sói Con Đã Già (Toronto).

Nhận được cuốn “Đất Lạnh Tình Nồng” do Trường gợi tặng, vui mừng “quá hết sức lẽ mình”, đọc một mạch suốt 21 chuyện trong tập bút ký, thích thú quá chừng, liền làm màn giới thiệu trên Liên lạc để có thêm người được vui cái vui của anh John, chị Ba, Ông 30, bà Đằm già trong sổ, Cụ Chánh, Ông HO. Cha Paulo, cụ B.95. Có điều hơi ngạc nhiên là trong tập truyện này, khác với mấy truyện trước, tác giả “ít” đề cập đến mấy em trong Sổ “thơm như mùi mít”. Á, biết rồi, bây giờ SCĐG. nay đã về hưu-trí , không còn mở xa lại nghĩ gần như thi-sĩ Nguyễn Nhược-Pháp đi chơi Chùa Hương, vì ..Hàm răng tuy có, hàm răng rụng, Túi đạn tuy còn, túi đạn không !(trang 103).

Đọc xong, Ngựa được học thêm rất nhiều, biết thêm chuyện mỗi lạ làm cho Đồi thêm Vui.

Có một sự thật là một ông chồng hay bà vợ có thể che dấu người phối ngẫu kia về chuyện ngoại tình; đồng bạc của Canada hay của Hoa kỳ cũng có thể làm giả, nhưng về văn chương thì khó lắm. Muốn hoàn thành một tác phẩm thật sự thì ngoài văn tài phải có thêm điều kiện là nhà văn phải thành thật nữa: thành thật với chính mình, thành thật với độc giả. Qua 6 tác phẩm, Trà-Lũ là một Nhà Văn rất thành thật. Ngựa CK chân thành cảm ơn Tác giả với tấm lòng riêng, và đặc biệt cảm kích lời đề tặng thân tình ghi ở trang đầu cuốn sách :

"Sách vừa in xong, còn thơm mùi mực, vội gửi biểu Anh đây.

Ngày 24/4/99 Em sẽ nói chuyện và ra mắt sách ở Ottawa .

Bản Đặc biệt Đồi Con Đồi Già thân tặng Ngựa Chiu khó :
Trưởng Nguyễn Trung-Thoại .

✉ Tr. Trần Anh-Tuấn (Alameda).

Đã gửi thư và tài liệu qua cho Trưởng rồi. Thư thì đúng số trang như đã dặn dò, tài liệu để xem cho vui. Sau này, sẽ gửi thêm những tài liệu cần thiết để lưu-trữ, vì Ngựa nghĩ : đằng ấy giữ sẽ ích lợi nhiều hơn, dù sao Tuấn cũng còn trẻ hơn anh Thoại nhiều. Thấy khi thể sinh hoạt thân mật của Xóm Trưởng niên Oakland mới nhận ra rằng Ngựa không có mắt, nên trong kỳ Trại họp Bạn TT6 đã không đề cập đến xóm Oakland, mà cả trong Hội-trưởng hôm ấy có khá đông dân Xóm mà anh Thoại không hay biết. Lỗi tại tôi, tại tôi mọi đằng ! Nhờ nhíp cầu với cháu Tường sau này, Ngựa sẽ có nhiều cơ hội qua gặp anh em trong Xóm. Chắc là sẽ vui lắm. Mọi việc đã nói trong thư hết rồi, đọc đi thì sẽ biết.

✉ Tr. Trần-Văn-Thao (Vermont).

Anh đã viết cho Em đến 2 bức thư dài và cả bài để dang vào Liên-lạc, em bối rối quá, có lỗi nhiều với Anh quá, nhất là đối với một người anh, mà cách đây gần 50 năm, đã có thời cùng chung sinh hoạt với nhau. với bao kỷ niệm êm đềm mà em không bao giờ có thể quên được.

Em đã đọc kỹ mấy bài anh gửi để đưa vào Liên-lạc, em biết là anh đã bỏ rất nhiều thì giờ tra cứu, viết ra trên giấy, trong lúc thị-lực đã rất kém, với

cái tuổi 92 mà còn gắng sức được như vậy, đó là một gương sáng để cho đàn em noi theo.

Như em đã có nhiều dịp thừa anh biết là anh em trong ban phụ trách và cả độc giả L.L. mong chờ được anh ghi lại những sự hiểu biết, những đoạn đường "Hưởng-dạo" mà anh đã đi qua. Đó là những sử-liệu rất quý mà hiện nay, em thấy chỉ có Tr. Phạm-quang-Lộc là người đã gom được khá nhiều tài-liệu liên quan đến Lịch-sử HĐVN. Thật ra cũng có một số Trưởng viết lại những đoạn hồi ký, ghi lại những giai đoạn huy hoàng hoặc gay cấn, và có cả những mối bất đồng trầm trọng trong anh chị em chúng ta, nhưng chưa kể lại được "trung trực", liên tục và đầy đủ.

Nói đến đây, em xin lập lại lời của một Trưởng đã gợi ý : "Ước chi Phong trào chúng ta có được một Historian để lưu giữ hồ sơ của Phong trào mình. Vị này có thể là Ủy-viên Tu-Thủ, hoặc đặt ra một Ủy-viên Đặc trách Lịch-sử HĐVN. Trưởng Ủy-viên này phải có tấm lòng, có khả năng, có sự vô tư mới có thể thi hành trách nhiệm cho xứng đáng được. Cứ mỗi kỳ Trại họp Bạn TT là phải có một bản báo cáo, cập nhật trong thời gian 3 năm, và phát hành một ấn bản mới.

Nếu Phong trào chúng ta gặp thuận duyên, có được một "người riêng biệt" chỉ thuần túy làm việc này, thì Anh Thao ơi, anh đâu có khổ công như bây giờ "Đào Ký Úc" mà mời gọi anh em các nơi viết Lịch sử PT/HĐVN, để anh phải mờ mắt, tay run run viết thư thúc dục các nơi, sắp xếp và chép tài liệu. Nghĩ đến đó, em thương anh vô cùng anh Thao ơi ! Việc này, xin dành Quý Trưởng có trách nhiệm để tâm suy nghĩ . Gần đây, em đã có thăm dò sơ khởi một số Trưởng, nhưng chưa có cơ duyên thuận lợi. Nay xin nhắc lại, và mong nhận được thêm ý kiến về vấn đề nêu trên. Trong trường hợp được Đại Hội-Đông HĐVN chính thức chấp thuận đặt ra một Historian cho Phong-trào, em xin nhận lãnh tìm kiếm người hội đủ tiêu chuẩn để giới thiệu .

Sau hết, xin cầu chúc Anh được nhiều sức khoẻ, tâm trí được minh mẫn, và xin anh nhớ cho rằng : Thoại của năm 1951 và của những năm sau này, vẫn mãi mãi là đứa em nhỏ của anh, kính mến và nhớ thương Anh vô cùng.

✉ Tr. Đình Văn-Lê (Ohio).

Đã gởi 14 số Liên-lạc (còn thiếu) mà Trường yêu cầu, mong rằng nay Trường đã nhận được đủ.

Trong thư, Trường có khen là anh Thoại có nét chữ đẹp, nhưng trách là tại sao viết quá ... ngắn.

Đây là lần thứ nhất được nghe lời khen (dù biết rằng khen ngoại giao nhưng vẫn sung sướng như thường!) và rất nhiều lần nhận được lời xài xể "Tại sao lại viết ngắn như vậy, đọc không đã chi cả".

Trường Lê ơi, không ai có thể tự hào "điều khiển" tuồng chữ của mình (ngoại trừ thợ kẻ chữ). Nét chữ chẳng những thay đổi theo tâm trạng người viết mà còn theo dõi đối tượng nhắm tới: Nếu tinh ý sẽ thấy tuồng chữ vẫn có những nét khác nhau tùy theo khi viết: viết cho bạn, cho người tình, cho kẻ thù, viết xã giao, viết đón xin việc, viết thư tuyệt mạng, viết di chúc, viết truyện ngắn hay chép một bài thơ. Nhưng trung trực nhất vẫn là nét chữ trong nhật ký, vì mình viết cho mình.

Cũng vì lẽ đó nên Ngựa ít dám viết thư dài cho ai. Đạo sau này, do trách nhiệm phải tỏ bày nhiều ý kiến, trao đổi tâm tư với các bạn nên vì rứa mới có mục Thư tín và ... Mã thư trên Liên lạc.

Còn nét chữ mà anh Thoại viết cho Lê, chính là nét chữ của một người bạn viết cho một người bạn, nó có thành thật hay thế nào thì Lê thử đoán xem thì biết. Nhờ mãi những kỷ niệm thân ái ở Phú-Yên với các anh Cánh, Thường, Đăng, Phán ... và cả với sự xúc động của Cha Đình-quang-Điện khi nhận được Liên-đoàn-Trường Tuy-hoà do Ngựa trao. Còn nhớ không Lê?

✉ Tr. Mai-Ngọc-Thứ (Colorado).

Đọc xong bức thư dài của Trường, Ngựa tui toát cả mồ hôi, có lúc Trường cho đi tàu bay giấy, có lúc Trường dọa cho đáp xuống ...bãi mìn. Ôi, con người rắng mà khó hiểu rứa? Nếu đưa thư này lên mục "Thư Bạn" thì thiên hạ sẽ nghĩ về Ngựa tui như thế nào. "Ai Can Du". Nếu trả lời bằng thư riêng thì ... dài lắm, nên xin được cho vào mục Mã Thư này cho gọn và thân tình hơn. Đồng ý? Vậy xin trả lời từng mục, với tư cách là một người bạn, chứ không phải là "lên lớp" đâu nhé! Nào:

* Đầu tiên Trường nói rằng ngày trước, Ngựa tui từng là cánh tay mặt của Ông ...(xin thông qua 4 giòng) và rất được Cụ ...tin tưởng (xin qua 5 giòng)

Xin trả lời: Khi làm việc, trong Hướng đạo cũng như ngoài đời, Ngựa tui hết lòng kính trọng cấp trên của mình, ngưỡng mộ các vị thức giả và nghĩa khí như Tr. VTM, Tr. TVK, và ngoài đời như GS. NVB, GS. NNH., Cụ NXT, v.v... nhưng chưa bao giờ muốn mình là cái bóng, hay là cánh tay trái, bàn tay phải, hậu duệ, hậu thân gì của ai cả. Có chăng, một sự tương đồng, tổng hợp nào đó mà thôi, có khi vì thế mà người ngoài hiểu lầm chăng!
* Phần thứ hai, khá dài, cho Ngựa lên mây, đại khái có mấy câu như sau: ... ở cái tuổi ấy mà lời văn của anh còn "son phấn và tươi vui" như thế thì, thì ... anh ơi, nói riêng để anh nghe khó mà giữ được sự chung thủy đối với người Bạn Đồi của anh lắm đó, cũng như một số Linh-mục hay Đại-dức, Thượng-tọa trẻ tuổi, đẹp trai, ăn nói hay ho thì cũng khó giữ lòng nguyên vẹn đối với Chúa hay với Phật trước sự cám dỗ của bụi trần ... "

Này Trường Thứ, câu hỏi này sao lại hỏi tôi, chính Bè Trên của tôi mới có thẩm quyền trả lời trung thực cho Trường được chứ! Tôi nói ra, Trường đâu có tin. Nhân đây, tôi xin mượn mấy lời thơ để nói lên tình yêu của chúng tôi:

... Nếu một mai sớm về cát bụi

Tôi chắc không có bạc tiền để lại cho Đồi

Nhưng xin dành

Cho Vợ tôi

Tình yêu lâu dài như từ khi tôi còn mười tám.

(Còn gì để lại - Thơ - Lê-Quang-Mại)

Kế đến Trường hỏi: Làm báo cho Hướng-đạo đọc thì Dễ hay Khó? Xin trả lời một cách ba phải rằng: cả hai, nghĩa là cũng dễ và cũng khó, vì làm sao mà cất nghĩa được, khó nói lắm vì cái đó còn tùy người. ...Đoạn trường ai có qua cầu mới hay!

Phần cuối, Trường than là "sáp nhỏ" bên này chạy theo vật chất nhiều quá, sống theo cá nhân chủ nghĩa, làm cho lứa tuổi chúng mình "hụt hắng", nhìn đời ít vui ...

Ông Cụ Non ơi (vì Trường ghi trong thư nhỏ hơn Ngựa tui một giáp), nên biết rằng ở xã-hội bên này bọn trẻ chú trọng tối đa đến "tích cốc phòng cơ", "duỡng nhi" chứ ít khi để tâm "dài lâu" Trí, Dũng có thừa, nhưng hình như chúng thiếu hẳn ... Bi.

Xin hãy biết vậy để thích nghi và cùng vui sống. ✨

1. Tr. Nguyễn Thành-Cung (Pháp).

Em đã nhận mấy tấm hình của Trường gửi, nhưng chưa nhận được phần viết của Trường, nên phải còn chờ. Nếu vì sức khoẻ chưa cho phép thì xin Trường cử thông thả, Liên-lạc vẫn kiên nhẫn chờ đợi phần viết của Trường. Kính chúc Trường thân tâm an lạc.

2. Tr. Nguyễn Trinh-Cường (Texas).

Tr. Bùi-Dzũng (Paris) có điện thoại qua, nhờ hỏi Trường đã nhận được thư của Dzũng chưa, vì đã hỏi âm tiếp theo mục nhắn tin trong L.L số 30, trang 7. Trông tin của Trường lắm.

3. Tr. Bùi Dzũng (Pháp).

Vừa mới nhận thêm hình ảnh và bài viết về sinh hoạt của HĐ Trường-niên. Đặc biệt là anh em HĐ Công-giáo mà lận lợi đi tìm hiểu Phật-giáo, sinh hoạt với nhà Chùa, chụp hình với Hoà-thượng. Có dịp sẽ phổ biến những hình ảnh "rất Hưởng-đạo" này.

4. Tr. Trần-Thiên-Hương (Seattle).

Đã gửi Liên-lạc đi, nhưng lại bị phát hoàn trở lại. Vốn là một độc giả rất quen thuộc, bây giờ ở mô? Xin cho biết để tiếp tục gửi L.L..

Cầm vàng mà lợi sang sông,

Vàng trôi không tiếc, tiếc công cầm vàng!

Ai quen biết, xin mách giúp. Đa tạ.

5. Tr. Dương Phước-Luyến (Florida).

Rất phục tài "Lặn Sâu" của Trường, dù sao cũng nên "trời" lên mặt nước với anh chị em chứ! Quảng Thừa đang đợi chờ con người đa năng đa hiệu họ Dương đó.

Không lẽ đợi đến Trại Thăng Tiến 7, anh chị em mình tái nhóm để trình bày kết quả: ăn bánh hộp, uống nước trà, chụp hình kỷ niệm và hứa hẹn một Đặc-san... vô thời hạn!

Dù sao, Ngựa (khó chịu) này cũng có lỗi.

6. Tr. Nguyễn đức-Tùng (MD).

Đọc bài "Sói Ta Sói Người" trong Đặc-san Làng Bách-hợp Hoa-thạnh-đốn (số Xuân Kỷ Mão) có nhiều nhận định rất thực tế. Liên-lạc rất mong được sự đồng ý của tác giả cho "trích đăng" một số đoạn liên quan đến việc dạy cho các Sói Việt nói, hiểu và hát được tiếng Việt trong các buổi sinh hoạt. Nếu có duyên thuận lợi thì L.L. sẽ xin đăng vào số kế tiếp trong loạt bài "Rồi đây khi sinh hoạt nói tiếng gì". Rất mong sớm nhận được sự hồi âm của tác giả.

7. Tr. Diòng Kim-Sơn (Toronto).

Đã nhận được những tấm hình chụp hôm Giáng-sinh ở Ottawa. Tiếc rằng Liên-lạc đã in xong bài tường thuật của Xóm nên không cho mấy tấm hình Chị gửi vào bài được. Nhưng xin cất giữ đó, còn dùng trong những dịp khác. Thành thật cảm ơn Chị nhiều.

8. Tr. Nghiêm-Văn-Thạch (Pháp).

Tr. Nguyễn Chí-Hiếu ở Texas có gửi đến Trường một bản in nhiều màu, rọi lớn: Huy hiệu Đạo Đồng-Nhân, Hà-nội; có một Ông Vòi rất anh dũng và hùng hổ (chứ không phải... Già), nhờ Liên-lạc chuyển qua tặng Trường Với lời dặn dò của Hiếu trong thư: "Để đáp lễ những món quà mà Trường đã cho".

Chắc nay Trường đã nhận được rồi. ✨